

Zaur USTAC

USTADNAMƏ

(Kitab haqqında kitab)

Bakı – 2018

Zaur USTAC

“USTADNAMƏ” (Kitab haqqında kitab) EK

Bakı, “USTAC.AZ” nəşrləri, 2018, 111 səh.

Kod: EK-013- 04- MZM-14 -20-18

Elektron Kitab Zaur Ustac yaradıcılığının “30” illik yubley tədbirləri çərçivəsində nəşr olunur. Kitab müəllifin ənənəvi qydada 2016-cı ildə nəşr olunmuş eyni adlı kitabının elektron variantıdır. Ağdam rayon, Yusifcanlı kənd orta məktəbinin Dil-Ədəbiyyat müəllimi Qasımov Həsən müəllimin əziz xatirəsinə həsr olunmuş bu kitabda yazarın tövsiyə xarakterli “Ustadnamə”(Kitb haqqında kitab) məqaləsi və seçmə şeirlər yer alıb. Müəllif ənənəvi nəşrə ikinci bir ¼ adı da verərək yaradıcılığının 25 illiyinə işarə vurmuş, artıq əsrin¼-nin arxada qaldığını xatırlatmışdır. (Y-30-EK-13-ZU). Müəllifin məşhur “Tuncaya”, şeiri haqqında bu kitabda geniş açıqlaması var.

İSBN: 978-9952-8298-9-1ı

© Zaur USTAC, 2018.

ON DÖRDÜNCÜ YAZI

QƏLƏM HAQQI VƏ YA MÜRƏKKƏB PULU

(HESABAT)

Salam, dəyərli oxucum... Uca Yaradana şükürlər olsun ki, Bizə qarşı çox səxavətlidir və hər dəfə Sizinlə yeni görüşə gələndə bu şükrü-sənanı qeyd etməyi özümə borc bilirəm. Hər yaşadığımız an üçün şükürlər olsun... Min şükür... Mətləbə keçməzdən əvvəl onu qeyd edim ki, nə qədər çalışsam da yenə yazıma bir sözdən ibarət ad seçə bilmədim... Söz addan düşmüşkən, artıq ad öz-özlüyündə oxucuya söhbətin nədən gedəcəyi barədə ipucu verir. Necə deyərlər əldə qələm 30 – a gəlib çatdıq.

2018 – ci ilin Mayın 24 –də ilk yazımın rəsmi şəkildə mətbu orqanda işıq üzü görməsinin 30 ili tamam olur. 24 May 1988 – ci il “Əməyə məhəbbət” adlı məqaləm, Ağdamda nəşr olunan “Lenin yolu” (sonralar “Ağdam”) qəzetinin 62-ci (7194) sayında, 4-cü səhifəsində dərc edilib. ("OTUZ İLDİR ƏLDƏ QƏLƏM" adlı kitabın üz qabığına çıxarılmış foto - cild “Ağdam” qəzetinin Zaur Ustacın şəxsi arxivində saxlanılan həmin bu nömrəsindən istifadə olunaraq hazırlanmışdır.) Və ilk qələm haqqımı deyim, mürəkkəb pulumu deyim - qonorar - aldığım vaxtdan 30 il keçir... Təfsilata keçmədən sadəcə onu qeyd etməyi özümə borc bilirəm ki, həqiqətən də çox keşməkeşli bir həyat yaşamaq qismət oldu Bizlərə...

Sözüsüzki, yaradıcılığımız həyatımızın inkası olduğundan – “qabda nə var çıxar üzə” (Z.U)- bu anlamda mən nəzmi deyil, məhz nəsri nəzərdə tuturam ... Yaşadıqlarımız yazdıqlarımıza çox təsir edir. Hətta, yəqin ki, yaşadıqlarımız yazdıqlarımızı yaradır... Yəni, belə uzun və keşməkeşli bir zamanın müqabilində Biz heç nə yazmamışıq... Adları qoyulmuş, içəriyi də məlum sayı 10 –dan artıq kitab – roman, povest və hekayələr – yazılacağı günü gözləyir... Və gözləyə-gözləyə zənginləşir, dərinləşir, vacibləşir... Yəqin elə buna görədir ki, kəlmələr kağız üzərinə köçməyə tələsmir, hələ bir az da qələmə naz edirlər... Nəsə, yazılmamışları qoyaq bir kənara, keçək yazılmışlara... 30 il əvvəl bir məktəbli məqaləsi ilə başlayan sərgüzəştlərim Uca Yaradanın izni ilə davam etməkdədir və inanıram ki, istədiklərimin hamısını yazıb Sizlərin ixtiyarına verməyə vaxtım olacaq. Bu günə qədər yazdıqlarımdan işıq üzü görən kitablarım aşağıdakılardır:

"GÜNAYDIN" ("AĞÇİÇƏYİM") Bakı - 2010. (Bu günə qədər bir dəfə nəşr olunub və elektron variantı var.) PDF: – ELEKTRON NƏŞR.: [ZU — GAC](#)

"İSTƏMƏZDİM ŞAİR OLUM HƏLƏ MƏN" Bakı - 2010. (Bu günə qədər bir dəfə nəşr olunub və elektron variantı var.) PDF: – ELEKTRON NƏŞR: [ZU — İSOHM](#)

"GÜLZAR" Bakı - 2011. (Bu günə qədər bir dəfə nəşr olunub və elektron variantı var.) PDF: – ELEKTRON NƏŞR: [ZU — G](#)

"MUM KİMİ YUMŞALANDA" Bakı - 2011. (Bu günə qədər iki dəfə nəşr olunub və elektron variantı var.) PDF: – ELEKTRON NƏŞR: [ZU — MKY](#)

"MƏHDUD HƏYATIN MƏCHUL DÜŞÜNCƏLƏRİ" Bakı - 2011. (Bu günə qədər iki dəfə nəşr olunub və elektron variantı var.) PDF: – ELEKTRON NƏŞR: [ZU — MHMD](#)

"ŞEHÇİÇƏYİM" Bakı -2011. (Bu günə qədər bir dəfə nəşr olunub və elektron variantı var.) PDF: – ELEKTRON NƏŞR: – ZU — SC

"BALÇIÇƏYİM" Bakı - 2012. (Bu günə qədər bir dəfə nəşr olunub və elektron variantı var.) PDF: – ELEKTRON NƏŞR: ZU — BC

"BƏRZƏXDƏ" Bakı - 2014. (Bu günə qədər bir dəfə nəşr olunub) PDF: – ELEKTRON NƏŞR: ZU — B

"NİŞANGAH" Bakı - 2016. (Bu günə qədər iki dəfə nəşr olunub və elektron variantı var.) PDF: – ELEKTRON NƏŞR: ZU — N

"ORİYENTİR ULDUZU" Bk1 -2011. (Bu günə qədər beş dəfə nəşr olunub və elektron variantı var.)

"GÜLÜNÜN ŞEİRLƏRİ" Bakı - 2011. (Bu günə qədər üç dəfə nəşr olunub və elektron variantı var.) PDF: – ELEKTRON NƏŞR: ZU — GS

"SEVİN Kİ, SEVİLƏSİZ" Bakı - 2014. (Bu günə qədər bir dəfə nəşr olunub və elektron variantı var.)

"BAYATILAR" - "بایاتیلار" - زائور اوستاج - Bakı -2014. (Bu günə qədər iki əlifba ilə üç dəfə nəşr olunub və elektron variantı var. Təbrizdə yayımlanıb.) PDF: – ELEKTRON NƏŞR: ZU — BAY

"QƏLBİMİN AÇIQCASI" Bakı - 2016. (Bu günə qədər bir dəfə nəşr olunub və elektron variantı var.)

"USTADNAMƏ" Bakı - 2016. (Bu günə qədər bir dəfə nəşr olunub və elektron variantı var.)

"USUBCAN ƏFSANƏSİ" (MƏQALƏLƏR) Bakı - 2017. (Bu günə qədər bir dəfə nəşr olunub və elektron variantı var.)

PDF: – ƏNƏNƏVİ NƏŞR: ZU — USUB

"ÇƏHRAYI KİTAB" Bakı – 2017. (Bu günə qədər iki dəfə nəşr olunub və elektron variantı var.) PDF: – ƏNƏNƏVİ NƏŞR: ZU — CK

"OTUZ İLDİR ƏLDƏ QƏLƏM" Bakı – 2018.

(Bu günə qədər bir dəfə nəşr olunub və elektron variantı var.)

PDF: – ƏNƏNƏVİ NƏŞR:ZU — OƏQ

YANDIRILMIŞ (LƏĞV OLUNMUŞ) KİTABLAR:

"93 – ün yayı və ya bir qaşığı qatıq", Roman, Bakı – 2011.
(Bərpa olunacaq.)

"2016", Povest, Bakı – 2011. (Bərpa olunacaq.)

Yuxarıda sadalanan müəllifi olduğum kitablardan əlavə, dostların məsləhət bilib daxil etdikləri bir-neçə antologiya, toplularda da yer almışam ki, onlardan Mənə məlum olanları bunlardır:

“ZİRVƏ” antologiyası. Bakı – 2017. (Sona xanıma və Vüsal bəyə təşəkkürlər.)

“RUHUMUZUN TURAN ƏTRİ” “Dədə Qorqud” kitabxanası seriyasından. Bakı – 2017. (Balayar müəllimə, Sabir müəllimə, Mehman müəllimə təşəkkürlər.)

“MƏQAM” Toplu. Bakı – 2017. (Hacıxanım Aidaya təşəkkürlər.) PDF: – ƏNƏNƏVİ NƏŞR:HXA – M

ASKEF-in yayımladığı “KARABAĞD’AN, KERKÜK’DEN ÇANAKKALE’YE” (şiir seçkisi) antologiyası. Türkiyə–2017. (Günel xanıma, Sayman Aruz bəyə, Sona xanıma və Savaş Ünal bəyə təşəkkürlər.)

Bu günə qədər ənənəvi qaydada nəşr olunmuş bütün kitablarımın elektron variantları var. Hamı üçün tam pulsuz və təhlükəsiz əlçatanlığı təmin etmək məqsədi ilə yaradıcılığın 30 ilini yubley tədbirləri çərçivəsində təkrar EK nəşrlər olacaq.

Son illər müntəzəm olaraq, <http://yazarlar.az/> , <http://ustac.az/> , <http://zaurustac.tr.gg/> saytlarında,

"EV BAZARI" qəzeti (e-qəzet) yumoristik e-qəzətdə, **"MAKLER-VİP" jurnalı (e-jurnal)** satirik e-jurnalda, **"MARALLAR"** satirik bloqda yazılarımı yayımlayıram. Bunlardan əlavə istər <http://www.tezadlar.az/> saytı olsun, istərsə də ənənəvi qaydada "TƏZADLAR" qəzeti Bizim üçün Ağdamın bir parçasıdır, "AĞDAM" qədər doğmadır.

Onu qeyd etmək istəyirəm ki, istər ənənəvi qaydada qəzet və jurnallarda, istərsə də elektron variantda bütün təkliflərə isti yanaşıram. Heç bir müraciəti cavabsız qoymuram. Eyni zamanda özüm də vacib bildiyim mövzularda yazılarım olanda və şeirlərimi hər iki qayda ilə mətbu orqanlara göndərirəm və yayımlanıram. Əlbətdə, vacib bildiyim mövzularda....

"YARADANLA BAŞ-BAŞA" kitabına daxil olan "QƏLƏM HAQQI VƏ YA MÜRƏKKƏB PULU" (on dördüncü yazı) adlı, hesabat xarakterli bu məqalə "OTUZ İLDİR ƏLDƏ QƏLƏM" kitabında və yubley tədbirləri çərçivəsində Elektron Kitab formatında nəşr olunacaq bütün kitablarda yer alacaq. Ona görə məhz bu yazıda bir məlumatı da açıqlamaq istəyirəm.

Çox düşündüm ki, bu yazılardan, kitablardan başqa nə edə bilərəm... Bilirsiniz ki, 2007 – ci ildən fəaliyyət göstərən

YAZARLAR.AZ - Yazarlar jurnalının yaranma səbəbi, məqsədi, uşaq və gənclərə dəstək olmaq, ümumiyyətlə yaşından asılı olmayaraq yayımlanmaq problemi olan hər kəsə yardım etmək olub. Odur ki, yenə həmin ampuladan çıxış edərək, yaradıcılığın 30 illik yubleyi münasibəti ilə “USTAC” Milli Mükafatını təsis etdim. Mükafat diplomdan, nağd puldan və laureatın YAZARLAR.AZ-da yayımlanmış yazılarından ibarət, “Yazarlar” jurnalının xüsusi buraxılışı şəklində, 100 ədəd tirajla – pulsuz, kitabının nəşr olunmasından ibarətdir. Pul mükafatının məbləği bütün dövrlərdə stabil və inflyasiyaya davamlı olması üçün təqdim olunacağı ildə qüvvədə olan Azərbaycan Respublikası Müharibə Veteranının bir aylıq tam müavinəti həcmində nəzərdə tutulur. Pul mükafatı bir dəfə, tam həcmdə ödənilir və qanunamüvafiq olaraq bəxşiş - bağışlama, hədiyyə etmə əsasında olduğuna görə vergidən azaddır.

Mükafat ildə bir dəfə, yalnız bir nəfərə 28 May Respublika Günü ərəfəsində - əvvəl, sonuncu Bazar günü – 2019 – cu ildən başlayaraq təqdim olunacaq. Kitab isə növbəti ilin təltifinə qədər çap olunub, laureata təhvil veriləcək. Mükafat barədə ətraflı məlumat YAZARLAR.AZ da elan olunacaq.

Bu arada “AZAD QƏLƏM”, “HAQQIN SƏDASI”, “ƏDƏBİYYAT”, “TƏZADLAR” qəzetlərinin, “YURD”, “ULDUZ”, “AZƏRBAYCAN”, “KİRPİ”, “MOLLA NƏSRƏDDİN XXI ƏSRDƏ”, jurnallarının, eləcə də <http://azpress.az/> , <http://senet.az/> , <http://zaman24.net/> <http://www.yazar.in/> , <http://take.az/> , <http://siirvideo.com/> <https://10yazar.wordpress.com/> , <https://yazyarat.com/> , <http://www.tehsilproblemleri.com/>, <http://ayb.az/> <http://azeri.press/> , <http://www.tezadlar.az/> ,

saytlarının bütün işçi heyətlərinə və rəhbərlərinə, ölkəmizdə elektron kitabçılığın və kitabxanaçılığın əsasını qoymuş, günümüzdə olduqca zəngin, böyük həcmli e-kitab bazasına malik <http://www.kitabxana.net/> saytının qurucusu, bir çox vacib ictimai işlərdə daim öndə fəallığı ilə seçilən, gənclərə həmişə dəstək olan Aydın Xan müəllimə xüsusi təşəkkürlər... Var olasız, Dostlar və əlbətdə, Bizim tanımadığımız digər Qəhrəmanlar ... Kim cəhaləti ortadan qaldırmaq üçün bir kəlmə deyirsə, yazırsa çox xoşbəxt

adamdır... Bu əməlin qəlbə verdiyi fərəhlik hissini ikinci bir iş bəxş edə bilməz.... Uğurlarımız bol olsun... Amin... (Amen...)

Düzü, bilmirəm nəyə untdum ya yox... Ancaq, yazımı yekunlaşdırmaq istəyirəm.

Sağ olun! Var olun! Hamınıza xoş və əyləncəli günlər arzu edirəm! Arada kitab oxumağı da unutmayın!!!! “Mütəilə orqanizmin kompleks müalicəsi, sağlam həyat deməkdir....”
(Z.U)

02.04.2018. Bakı.

Müəllif: [Zaur Ustac](#) ,
© Zaur USTAC,2018. Bakı.

ƏNƏNƏVİ BAKI – 2016 NƏŞRİNDƏN:

Zaur USTAC

“USTADNAMƏ” (KİTAB HAQQINDA KİTAB)

Birinci nəşr – 2016, 106 səh.

Bu kitab Ağdam rayon, Yusifcanlı kənd orta məktəbinin

Dil-Ədəbiyyat müəllimi Qasimov Həsən müəllimin

əziz xatirəsinə həsr olunub.

İSBN 978-9952-8298-5-3

© Zaur USTAC, 2016.

“Yazarlar, ancaq yazarlar....”

(Müəllifdən)

USTADNAMƏ

(Kitab haqqında kitab)

Salam dəyərli oxucum. Bu kitabı bir növ özüm üçün hesabat xarakterli hesab etdiyimə görə belə adlandırmaq qərarına gəldim. Şeirlər toplusu olan bir kitabın girişində yazdığım bu kiçik haşiyənin yaranmasının iki əsas səbəbi var. Birinci ən əsas səbəb ailəmdən başlamış və müxtəlif təhsil müəssisələrində müəllimlərimdən aldığım mühüm nəsihətlər vardır ki, onları başqalarının da faydalanması üçün əlçatan etməkdir. İkinci səbəb istər dost-tanışların, istərsə də çoxsaylı oxucu məktublarının daim maraq obyektinə olmuş “şeir necə yaranır, bu şeirləri necə yazırsız, müxtəlif sözləri necə bir-birinin yanına belə düzürsüz” və s. bu kimi sualları cavablandırmağı özümə borc bildim.

Ona görə hesabat xarakterli deyirəm ki, artıq əsrin dördü biri arxada qaldı. İlk yazım 24 May 1988 – ci il, Ağdamda nəşr olunan “Lenin yolu” (sonralar “Ağdam”) qəzetinin 62-ci (7194) sayında, 4-cü səhifədə nəşr olunanda məktəbli idim. Bu cümləni indi adi sözlər kimi bura yazsam da həmin günün təəssüratları tamam başqa idi. Hələ onu demirəm ki, heç gözləmədiyiniz anda (əlbətdə, birinci dəfə mənə heç bu barədə anlayışım yox idi) səni poçta çağırır pul verirlər və deyirlər ki, bunun adı qonorardır... Bu sətirləri qeyd etməkdə məqsədim ondan ibarətdir ki, az müddət deyil, necə deyirlər - “bir

igidin ömrüdür”. O vaxtdan gör nələr keçib. Quruluşu tamam dəyişdi. Dostlar dönüb düşmən, düşmənlər dönüb dost oldular. Bir sözlə çox əhvalatlar oldu, çox. Sadəcə mövzuya aidiyyəti olmadığına görə biz onların üstündən sükutla keçirik. Bu xırda giriş - məlumatı ona görə verirəm ki, aşağıdakı fikirləri söyləməkdə özümü tam haqlı sayıram. Eyni zamanda onu da bildirmək istəyirəm ki, aşağıda qeyd edəcəyim fikirləri bəyan etmək üçün uzun müddət yaşımın 40-ın üzərinə gəlməsini gözləmişəm. Daha əvvəl ona görə bəyan etməmişəm ki, birdən səhvə yol verərəm. Əgər 35-də bir söz deyib 40 –da özüm bilsəydim ki, heç də belə deyil, bu çox dözülməz bir hal olardı mənim üçün. İndi tam məsuliyyətlə deyirəm ki, bəli bu belədir. Əgər desəm ki, ilk şeiri yazanda 5 yaşım var idi və ya 10 yaşım var idi bu yalan olar. Bu barədə sadəcə onu deyə bilərəm ki, erkən yaşlarda şeir yazmağa başlamışam. Yəni, yazı yazmaq üçün ən azı hərfləri tanımaq vacib idi. Deməli hərfləri tanıyandan sonra yazmağa başladım. Ancaq bu yerdə tam səmimi bir etiraf da etmək istəyirəm. Hələ heç hərfləri tanımayan da dəftəri qabağıma qoyub, nəşə yazırmış kimi sətirləri ziq-zaqla axıra qədər səliqə ilə doldurur, sonra aşağı sətirə keçirdim. Beləcə vərəqləri, dəftərləri doldururdum. Məhz bu səbəbdən mən yazmağı və oxumağı məktəbə getməzdən çox əvvəl əmimdən evdə öyrəndim. Beləliklə, ilk müəlliminin – mənə yazmağı və oxumağı öyrədən adamın adını açıqlayıram. Bu şəxs mənim əmim Yaməndir. Bu səbəbdən nə qədər qələm əlimdədir ona bir ömür boyu minnətdarlıq borcum var. Burada ilk müəllimimdən gördüyüm və sizə edəcəyim ilk tövsiyə gəlir, çalışın ki, uşaq məktəbə getməmiş hələ evdə olanda (normal uşaq 4-5 yaşlarında buna qadirdir) ən azından doğma ana dilində yazmağı və oxumağı bacarsın. Deyərdim ki, bu olduqca vacib və mühüm məsələ olub, uşağın bütün gələcək təhsil həyatı üçün qoyulan ən böyük sərmayədir. Bu bünövrə olmasa sonrakı mərtəbələri dayaq söykəməklə çox çətinliklə qaldıracaqsız. İkinci artıq oxumağı

bacaran kimi, kiçik həcimli uşaq kitabları alıb oxumaq vərdişləri formalaşdırmaq lazımdır. Bunun üçün heç də uşağın məktəbə gedib, dərslər oxumasını gözləmək vacib deyil. İndi o qədər maraqlı uşaq kitabları var ki... Bu arada mən oxuduğum ilk uşaq kitabı “Qızıl şamdan” adlanırdı. İndi də yadımdadır. Atam mən üçün üç balaca uşaq kitabı almışdı, “Qızıl şamdan” – 1 birinci oxuduğuma görə, ya mənə çox təsir etdiyindən yadımda qalıb. Təəssüfki, o biri ikisinin adını xatırlamıram.

Nəhayət məktəb həyatı başladı. Onu qeyd edim ki, göründüyü kimi məktəbə tam hazır getdiyimdən demək olar ki, hazırlıqdan birbaşa birinci sinfə keçirdiklərin nəzərə almasaq ibtidai siniflər heç nə ilə yadda qalmayıb.

O vaxtlar ibtidai siniflər üçüncü sinifdə bitirdi. Dördüncü sinif biologiya müəllimi Rövşən müəllimin çox dəyərli bir məsləhəti ilə yadımda qalıb. Onu qeyd edim ki, oxumaq, mütaliə etmək bacarıqlarımın formalaşmasında bu müəllimin əməyi böyük olmuşdur. Bu müəllimimə də bir ömür boyu minnətdarlıq borcluyam. O, bizə vaxtdan necə istifadə etməyi öyrətməyə çalışırdı. Onun bu vaxt bölgüsü məsələsinin necə ciddi-cəhdlə vacib olduğunu bizə anlatdığı yadıma düşdükcə əsl müəllimin obrazı gözüm önündə canlanır. Yaradana şükür edirəm ki, mənə həmişə lazım olan məqamlarda lazımı insanlarla – müəllimlərlə rastlaşdırıb. Rövşən müəllim bizə belə anladır. Hamının evində başının üstündə (divarda), stolun üstündə, cibində, çantasında vaxt bölgüsü cədvəli olmalıdı. Vaxtı elə - belə, başdı - başına buraxmaq olmaz. Vaxta nəzarət etmək lazımdır. Vaxtı bölüşdürmək lazımdır. Rövşən müəllimin dördüncü sinifdə verdiyi bu məsləhətə hələ də əməl edirəm. Ziyən görməmişəm. Dördüncü sinifdə daha bir gözəl insan bizə müəllimlik etməyə başladı. Bu Rus dili müəllimi Asif müəllim idi. Onun tövsiyyəsinin Rus dili ilə heç bir əlaqəsi olmasa da mən üçün çox dəyərli bir məsləhət oldu. Bu gün də bu məsləhətə əməl edirəm. Bəlkə də Asif müəllim elə birinci dərs günü bu sözü

bizə demişdi. Yəqin ki, bu belədir. O, belə demişdi: -“ Bax, elə bu gün evə gedən kimi hərə özünə bir qalın dəftər tutsun, hər gün maraqlı nə baş versə axşam, günün sonunda ora qeyd edin. Bu dəftərə gündəlik deyirlər. İllər keçəcək 10 ildən, 20-ildən sonra nə qədər xeyirli bir iş tutduğunuzu özünüz görəcəksiz...”, “kim istəyir tutsun, bunu mən sizin üçün deyirəm, yoxlamayacam, dərşimizə aid deyil, sizin inkişafınız üçün vacibdir...” Həqiqətən də Asif müəllim sonralar nə bir dəfə də olsun o mövzuya toxundu, nə də kimin gündəlik tutub-tutmadığını yoxladı. Bu bizə lazım idi. O da bir dəfə deyib vəzifə borcunu yerinə yetirmişdi... Keçdik beşinci sinfə birinci dərşdəcə Ədəbiyyat müəllimimiz Həsən müəllim (bu kitab Ədəbiyyat müəllimim Həsən müəllimin ruhuna ithaf olunur) belə bir sual verdi: - “Kimin evdə kitabxanası var?” – bu bizim ilk Ədəbiyyat dərşinin lap sonları idi. O vaxt kitabxana anlayışın tamam fərqli şəkildə qavradığımızı görə, heç kimin dillənmədiyini görəndə Həsən müəllim bir də soruşdu: -“ Kimin evdə dərşliklərdən əlavə kitabları var, şeir, nağıl və s. ?” - bu vaxt o sıradan, bu sıradan əllər qalxmağa başladı. “Əllərinizi salın aşağı, ola bilsin bəlkə də kiminsə bu gün heç bir dənə də kitabı yoxdur. Sizə bir söz deyim, kim şəhərə gedəndə, atanız, əminiz, dayınız, böyük qardaşınız tapşırın sizə bir kitab alıb gətirsin. Bugün, sabah özünüz də böyüyüb tez-tez şəhərə gedəcəksiz, hər gedəndə bircə kitab alıb gətirsəz, məktəbi bitirəndə görəcəksiz ki, böyük bir kitabxananız var.” – bu Həsən müəllimin birinci Ədəbiyyat dərşində növbəti beş il üçün evə verdiyi tapşırıq idi. Ruhu şad olsun. Burada daha vacib bir məqama toxunmaq istəyirəm. Deməli, bu hadisə məktəbə getməmiş baş verib. Yayda. Yəni həmin yaydan sonra Sentyabrda dərş açılarda birinci sinfə gedəcəkdım. Nənəm uşaqbağçasında aşbaz işləyirdi. Arada anam icazə verəndə nənəmin yanına gedib, orada uşaqlarla oynayırdıq. Bura kəndin mərkəzində nisbətən böyük, qapalı həyəti olan bir yer idi. Uşaqbağçası, kəndin kitabxanası, həkimxana və kənd klubu bir

– birinin yanında yerləşirdi. Biz içəridə, otaqda nənəmin yanında oynayırdıq. Bağçanın müəlliməsi dedi ki, gedim bir kitab götürüm oxuyum, mən dedim ki, mən də götürmək istəyirəm, təəccüblənsə də məni də apardı. Yadımdadır ki, müəllimə Salam Qədirzadənin o vaxt xüsusilə gənclərin çox oxuduğu, demək olar ki, əldən - ələ gəzən (indi adı yadımda deyil) bir kitabını götürdü. Mən də kitabxanaçıya dedim ki, Adil dayı mənə də bir kitab ver oxuyum. O isə cavabında dedi: - “Adil dayı yox, Adil müəllim deyərlər”- və getdi mənə kitab gətirməyə. Çox keçmədi, əlində jurnal şəklində olan bir qırmızı kitabla qayıtdı. Səhv eləmirəmsə adı “İliçin uşaqlığı” idi – dəqiq yadımda deyil. Onu bilirəm ki, Lenin uşaqlıq vaxtından bəhs edən bir kitab idi. Sonralar o kitabı bəlkə də on dəfə təkrar-təkrar oxudum. Nəsə, Adil müəllim kitabı gətirdi, mənim adıma abunəçi vərəqi açdı, yazdı-pozdu və kitabı mənə verib dedi: - “Get oxu, gedəndə gətirib təhvil verərsən. Cırma, pozma, ləkələmə.” Mən də - “oldu” – deyib getdim oxumağa. Elə kitabxanadan çıxan kimi həyətdə aşmış böyük qoz ağacının kötüyünün üstündə oynayan uşaqlar məni də çağırırdılar oynamağa. Təbii ki, mən də kitabı kötüyün üstünə qoyub, onlara qoşuldum. Başladıq oynamağa. Bir vaxt ayıldığ ki, artıq axşamdı. Belə olanda adətən nənəmiz deyərdi: - “Bala, bala yenə şeytan sizi kirayə tutmuşdu???” – mənasını anlamasam da bu sözün mayasında bizim gördüyümüz nəsə qəbahət bir işin dayandığını anlayırdım. Sən demə, Adil müəllim də əvvəlcədən göz qoyurmuş, görüb ki, mən heç kitabı açmadan necə kötüyün üstünə qoydumsa, eləcə də götürüb gəlirəm təhvil verməyə.... Əlimdə kitab yaxınlaşdım Adil müəllimə, kitabxananın qarşısındakı hündür talvarın altında stul qoyub oturmuşdu. Kitabı verib, getmək istəyirdim ki, Adil müəllim soruşdu: - “Oxudun?” Mən də ani olaraq cavab verdim ki, bəli. Adil müəllim kitabı açıb ordan-burdan suallar verməyə başladı. Təbii ki, cavab verə bilməzdim. Çünki, kitabı apardığım kimi də gətirmişdim. Adil müəllim də bunu yaxşı bilirdi. O gün Adil

müəllim “Oxudun?” – sualından başqa mənə heç bir söz demədi... Ancaq mənim o günkü pərtliyim bu gün də hər yadıma düşəndə məni narahat edir... Bu kitab mənim kitabxanadan götürdüyüm ilk kitab kimi yadımda elə qaldı ki, bu hadisədən sonra nəin ki, kitabxandan götürdüyüm, dost-tanışdan aldığım kitabları hətta hardasa gördüyüm bir elanı, afişanı mütləq oxumalıyam...

Beləcə maraqlı məktəb həyatı başa çatdı. Orta məktəbi bitirəndə Həsən müəllimin dedikləri düz çıxmışdı. Artıq təxminən 450-500 kitabdan ibarət özümə görə zəngin bir kitabxanam var idi. Düzdü, kitabların çoxunu atam almışdı, ancaq bu mənim kitabxanam idi. Həm də birinci şəxsi kitabxanam. Bakı Dövlət Universitetinin tələbəsi oldum. Bu məktəb o vaxtlar prorektor olmuş Rasim müəllimlə bir-iki maraqlı söhbətdən bir də birinci kursda uşaqlarla çəkdiyim fotodan başqa heç nə ilə yadda qalmadı. Bircə, o vaxtlar əsas binanın girişində asılmış Birinci Qarabağ Müharibəsində şəhid olan tələbələrin portretləri hələ də gözümün önündən getmir. Hamısı da yuxarı kurs tələbələri idi... Sonralar nədənsə o portretləri oradan yığışdırdılar. Elə oldu ki, mən də orduya qoşuldum. Birinci Qarabağ Müharibəsində iştirak etdim. Ancaq, harda olsam da ən azı yanımda bir-iki kitab, cibimdə isə mütləq qələm və dəftərçə var idi. Bunu məni yaxından tanıyanların hamısı təsdiq edə bilər. Bütün əsgərlik boyu mənim dolabım olduğum bölüyün kitabxanası olub. Bu gün də həmin kitablardan ən azı ikisi mənim kitabxanamda qalmaqdadır. Beləcə atəşkəs oldu. Daha bir il də ötdü. Komandirlərin təşəbbüsü və əsgər yoldaşlarımla təkidi ilə təhsili davam etdirmək qərarına gəldim. Hərbi hissədən beş günlük məzuniyyət verdilər ki, sənədlərimi toplayım. Sənədlərimi topladım, hərbi hissəyə qayıtdım. Yenidən müddətsiz məzuniyyət verib oxumağa göndərdilər. Sənədlər qovluqda gəldim Bakı Dövlət Universitetinə. Rasim müəllimlə elə onun kabinetində xeyli söhbət etdikdən sonra bir az onun məsləhəti, bir az da xeyir duası ilə sənədlərimi verdim Bakı Ali

Birləşmiş Komandanlıq Məktəbinə və təhsilimi orada davam etdirdim. Beləliklə kursant həyatı başladı onu qeyd edim ki, oxumaq, öz üzərində məşğul olmaq üçün kursantın imkanı, vaxtı tələbəninkindən qat-qat çox olur. Bu vaxtlar mən artıq üçüncü böyük kitabxanamı yaratmışdım. Bu məktəbdə çox yaxşı müəllimlərim olub. Ancaq burada mövzuya aid olduğuna görə, dörd il bizə “Atış və döyüş işi” – fənnindən dərs demiş Loğman müəllimin adını çəkməyi özümə borc bilirəm. Yadımdadır, dördüncü kursun son günləri idi. Loğman müəllimin fənnindən dövlət imtahanlarına hazırlaşırıdım. Loğman müəllim bu imkandan istifadə edib bizə öz tövsiyələrini verirdi. Sizcə birinci məsləhət nə ola bilərdi? Onun dediyi sözbəsöz yadımdadır: - “Harda olursuz olun başınızın üstündə kitab qoymağa heç olmasa bir gözlü rəfiniz olsun” Loğman müəllimin bu tövsiyəsinə bütün xidmətim boyu əməl etdim. Rəf olmayanda kitablarımı mərmə qutularında saxladım. Dördüncü kitabxanamın kitabları sözün əsl mənasında barıt qoxulu kitablar idi. Ordu həyatı da başa çatdı. Unutma ki, dünyada daimi heç nə yoxdur. Zaman ən iti dağ çayından belə sürətlə axır. Elə ki, mülki həyata başladım, gördüm ki, oxumadan olmur. Lap elə bu gün də maraqlı bir kurs diqqətimi cəlb edən kimi tez ora yazılıb iştirak edirəm, öyrənirəm. Belə kursların birində Mustafa Ünlü adlı müəllimin kitab haqqında növbəti bir tövsiyyəsini eşitdim: - “İçimizdən birisini hansısa bir mövzu narahat edirsə və ya kimsə hiss edirsə ki, onun deməyə, kimlərə çatdırmağa sözü var mütləq bunu kitab kimi yazmalı özündən sonra gələcək nəsillərə ötürməlidir” İnanın ki, bu məqama qədər heç vaxt kitab yazmaq xəyalında olmamışdım. Onu qeyd edim ki, bu hadisədən heç bir il keçməmiş “Oriyentir Ulduzu” çapdan çıxan kimi dərhal birini yazıb dəyərli müəllimim Mustafa Ünlüyə göndərdim. Düzü, indi bu sətirləri yazarkən düşünürəm, niyə “Oriyentir Ulduzu” – ndan əvvəl çapdan çıxmış üç şeir kitabların deyil məhz onu göndərmişəm müəllimimə???

Ümumiyyətlə, nə qədər araşdırsaq da, dəqiq olmağa çalışsaq

da həyatımız suallarla doludur. Mövzunun sonunda nəzərinizə çatdırmaq istəyirəm ki, bu gün həyatımın müxtəlif dövrlərində mövcud olmuş beş fərqli kitabxanamın hamısından (zabitlik dövrü istisna olmaqla, çünki, bu kitablar çətin tapılan sırf ixtisas kitabları olduğuna görə bütün kitabxanamı elə ağzı bağlı – böyük mərmə qutusunda xidmətdə qalan zabit yoldaşlarıma hədiyyə etdim) heç olmasa bir – iki nümunə olmaqla təxminən min kitabdan ibarət olan, zəngin bir kitabxanaya sahibəm. Daha maraqlısı odur ki, bu kitabların içərisində ondan artıq kitabın müəllifi mən özüməm. İndi mən də düşünürəm və eyni zamanda sizə də sual edirəm, əgər müəllimlərimin məsləhət və tövsiyələrinə əməl etməsəydim bu nəticəyə nail ola bilərdimmi? – Sizin nə cavab verəcəyinizi gözləmədən öz qənaətimi sizinlə bölüşmək istəyirəm. Bu günə qədər qazandığım bütün naliyyətlərimə görə əvvəl müəllimlərimə sonra isə kitablara borcluyam....

İndi gələk, ikinci məsələyə. İlk əvvəl onu qeyd edim ki, (mən bunu dəfələrlə qeyd etmişəm) sözü kimin deməyindən, qələmə almağından asılı olmayaraq mənbəyi təkdir, ancaq zaman və məkan şərtidir. Buradan məntiqi olaraq belə nəticəyə gəlmək olar ki, eyni məzmunlu sözü müxtəlif insanlar, başqa-başqa zamanlarda, dünyanın dəyişik yerlərində bir –birindən xəbərsiz şəkildə deyə və ya qələmə ala bilər. Əlbətdə, bu mənim subyektiv fikrimdir. Hamı azad düşüncə haqqına sahib olduğuna görə əksini də iddia edə və ya sadəcə razılaşmaya bilər. Məncə, söz yaradıcılığı (fərqi yoxdur nəsr və ya nəzm) üç əsas şərtə söykənir. Birinci bu genlə, nəsillə bağlıdır. İkinci mühitlə, yəni gələcək yazarı əhatə edən, təbiət, insanlar və yaşam tərzisi, həyat şəraiti. Üçüncü isə daha maraqlı şərti ruhdur. Gələcək yazarın ruhu. Mən tam məsuliyyətlə deyirəm ki, 4 yaşlı Zaurun ruhu ilə 40 yaşlı Zaurun ruhunun arasında heç bir fərq yoxdur. Zaur 14 yaşında yazdığı şeirlərdə işlətdiyi sözləri 41 yaşında da işlədir. O vaxt da şeirdə ard-arda muncuq sapa düzülən kimi sözləri yazanda çoxunun mənasını bilmirdim. İndi də belə olur.

Onu qeyd edim ki, mənim bütün bu dediklərim söz gələndə kağız – qələm axtaran və ya indiki müasir dövüdə telefona, planşetə yazan adamlara aiddir. Yoxsa, kağız - qələmi qabağına qoyub söz axtaran adamlara deyil. Mən hətta bir az irəli gedib söz yaradıcılığının reinkarnasiya hadisəsini sübut edən tutarlı dəlillərdən biri olduğunu iddia edərdim. Çünki, yenə qeyd edirəm, istər nəsr, istər nəzm söz yazılında bir-birinin ardınca elə gəlir ki, sanki, kimsə sözbəsöz diktə edir. Yazanın boynuna sadəcə vaxt tapıb bu sözləri qəbul etdiyi kimi qeyd etmək qalır. Məhz buna görə də ilk vaxtda anlamını bilmədiyimiz sözü yazmağımız məntiqi cəhətdən doğrudur. Mən yazıları müxtəlif adlarla növlərə bölməyi xoşlamıram. Bəlkə də bacarmıram. Mənim üçün bütün yazılar iki qrupa bölünür. Tamlar və natamamlar. Əgər söz gələn məqamda imkanın olub onu olduğu kimi qeyd edirsənsə, bu olur tam. Yox əgər həmin məqamda yazmaq alınmırsa, sonradan onu yadında qalan kimi yazırsansa bax bu olur natamam. Bu yazlar ilk oxunuşdaca seçilir. Şeirləri hansısa başqa dilə tərcümə etməyin əleyhinəyəm. Uzaqbaşı bir şeiri eyni köklü ana dilin başqa-başqa qruplarına, şivələrinə, ləhcələrinə uyğunlaşdırmaq olar. Məsələn biz ana dilmizdə yazdıqlarımızı Osmanlı türkcəsinə, türkmən ləhcəsinə və ya özbəkçəyə uyğunlaşdırmaq olar. Yoxsa, sən bunu çevir rus dilinə, ingilis dilinə, fars dilinə və s. Bu yol verilməz bir haldır. Yəni bu vaxt sən yazdığın qalır bir kənardə, ortaya tamam qondarma bir məhsul çıxır. Bu barədə sözümü öz başıma gələn bir misalla yekunlaşdırmaq istəyirəm. Demək “Tuncaya” şeiri bəlkə də 10-15 dəqiqə ərzində gəlib:

Tanrı tutub, ağ torpaqdan mayanı,

Gündoğandan Günbatana sənindi!

Nişan verib, yeddi günlük Ayını

Əksi düşən tüm torpaqlar sənindi

* * *

*Xəzəri ortaya düz qoyub nişan,
Boynuna dolanan Hilal sənindi!
Ən uca zirvələr, ən dərin göllər
Ormanlar, dəryalar, düzlər sənindi!*

* * *

*Tanrının payıdı, lütf edib sənə,
Tanrıya sarsılmaz inam sənindi!
Ataya, Anaya, qocaya hörmət
Sirdaşa sədaqət, güvən sənindi!*

* * *

*Zamanla hökm etdin tüm yer üzünə
Hakimiyyət sənin, höküm sənindi!
Aman istəyəni kəsmədin heç vaxt,
Ən böyük ədalət, güzəşt sənindi!*

* * *

*Unutma ki, lap binədən belədi,
Mərhəmətli, yuxa ürək sənindi...
Xilas etdi, bağışladı ənamlar,
Yamana yaxşılıq, ancaq sənindi!*

* * *

Döyüşdə, düşməni alnından vuran,

Süngüsü əlində ərlər sənindi!

Savaşda, uçağı kəməndlə tutan,

Qüvvəsi qolunda nərlər sənindi!

* * *

Dəli-dolu Türk oğullar cahana

Bəxş etdiyi şərəfli ad sənindi!

Adı gəlsə, yeri-göyü titrədən

Qorxu bilməz, şanlı əsgər sənindi!

* * *

Çöldə simgə etdin Qurdu sancağa,

Kəhər Atın ən yaxşısı sənindi!

Ay-yıldızı nişan tikdin Bayrağa,

Zəkalar, dühalar tümü sənindi!

* * *

Tutduğun yol tək Tanrının yoludu,

Aydın zəka, tər düşüncə sənindi!

Çoxu deyir, tay dünyanın sonudu,

Fəqət bilməz, yeni dünya sənindi!!!

10.10.2011. Bakı.

Yazandan sonra oturub bu şeiri oxuyuram;

“Döyüşdə, düşməni alnından vuran,

Süngüsü əlində ərlər sənindi!

Savaşda, uçağı kəməndlə tutan,

Qüvvəsi qolunda nərlər sənindi!”

bu bəndə çatanda dayandım. Özüm-özümə deyirəm, bu lap ağ oldu ki, “Savaşda, uçağı kəməndlə tutan,” bu boyda şişirtmə olmaz. Bu bəndi sildim. Gördüm nəsə əlaqə pozulur bir –neçə bənd sildim. Şeir oldu heç. Qoydum kənara. Bu hadisədən bir müddət keçəndən sonra kitab dükanlarının birində almaq üçün kitab seçirəm. Birdən əlimdəki göyüzlü, hələ kimdən, nədən bəhs etdiyi mənə məlum olmayan kitabın üzqabığına çıxarılmış bir cümləyə sataşdı. O cümləni olduğu kimi yazıram: -“Osman Baturun 11 yıla sığdırdığı əfsanəvi milli mücadiləsi dildən-dilə anlatıla-anlatıla gəlmişdir. Kəməndlə uçaq düşürən, düşməyə aman verməz cəsarəti və nişançılığı ilə dolu həyat mücadiləsi...” bu kəlmələri oxuyan kimi tez kitabı alıb dükandan çıxdım. İndi yol boyu şeirdəki sözü düşünür onun da təxminən bu məzmununda olduğunu xatırlayır, ancaq dəqiq necə olduğunu yadıma sala bilmirdim. Gəlib evə çatdım. Şeiri yazdığım dəftəri uzun axtarışdan sonra tapdım. Qaraladığım bəndləri oxudum və heyrətə gəldim. Bu hadisədən sonra heç bir sözə - şeirə dəyişiklik etməyəcəyimə mümkün qədər olduğu kimi vaxtında və dəqiq qeyd edəcəyimə söz verdim.

İndi qayıdaq birinci şərtə gen – nəsil barədə bir balaca açıqlama verim. Burada onu qeyd edim ki, bu yazdıqlarımı psixoloqlar, ədəbiyyatçılar, tədqiqatçılar və ümumiyyətlə araşdırmaya həvəsli hamı üçün birinci mənbədən maraqlı qaynaq hesab edirəm. Deməli mənim atam da uşaqlıq və gənclik illərində şeir yazıb, indi yazırsa da mənə məlum deyil. Mən yuxarıda da qeyd

etdiyim kimi vaxtını dəqiq bilməsəm də erkən yaşlardan şeir, hekayə, məqalə yazıram. İndi isə hamısı gözümün qabağında olan, rahat araşdırıla bildiyim qızımın yazdıqlarıdır. Deməli, Gülü 5 yaşından etibarən gözümün qabağında şeir yazmağa başlayıb. Özü də çox səliqəsizdi. Evdə, özünün nə qədər dəftəri olsa da görürdün əzik-üzük bir vərəğə iki sətir ya dörd sətir yazıb gətirib. Ata bax “şeir” yazmışam. Ancaq onu qeyd edim ki, onun artıq 9-10 yaşında yazdıqlarına şeir demək olar. Yəqin ki, o məndən çox qabaqdadır.

Əziz və dəyərli oxucum bu uzun – uzadı, nala – mıxa vurmalarla səni yorsam da, yeganə məqsədim çox uzun zaman ərzində böyük çək–çevirlərlə yəqinləşdirdiyim cüzi mətləbləri sənə çatdırmaq oldu. Yuxarıda oxuduqlarının hamısı real həyat hadisələridir. Ya gərək bu və ya buna oxşar mülahizələri qəbul edək, ya da söz məsələsini də dünyanın bizim üçün hələ də qaranlıq qalan digər sirləri sırasına qoşaq. Seçim sənindir. Bu işdə hamımız özgürük. Sən bir başqa cür düşünə bilərsən. Mən bir başqa fikirdəyəm. Mənim sənə çatdırmaq istədiyim bunlardan ibarət idi. İndi keçək əsas məsələyə. Növbə şeirlərindir.

21.08.2016. Bakı.

Zaur USTAC.

1

4

*Mən aşiq dərə yaxşı,
Dağ yaxşı, dərə yaxşı,
Çiçəyin pisi olmaz
Dərənlər dərə yaxşı...*

“Elə yazın ki, qələm vəballısı olmayasız....”

(Müəllifdən)

DÜNYA

Ey dünyaya yaman dünya deyənlər,
Halva deyib, ağız şirin edənlər,
Ayaq üstə min yuxuya gedənlər,
Dünya həməən, həm də gözəl dünyadı....

* * *

O, bizik ki, dondan-dona düşərik,
Motal kimi şorlu-şorsuz şişərik,
Ocağımız köz tutmamış bişərik,
Dünya həməən, həm də gözəl dünyadı....

* * *

Ustac deyər, us ilk gündən qayıbdı,
İnsan oğlu, insanlığa ayıbdı,
“O” neynəsin, kim yolundan cayıbdı????
Dünya həməən, həm də gözəl dünyadı....

14.08.2016. 09:44 (14'). Bakı.

HƏLƏ MƏN

Dedilər, eşitdim sevmirsən məni,
Dedilər ki, unut məhəbbətini,
Demək tapdamısan eşq çəmənini,
Bizi qınamazmı o gül, o çəmən
O, çəməndən doymamışdım hələ mən.

* * *

Çox da ki, desinlər, sevməyirsən sən,
Mənim saf eşqimi rədd eləyirsən,
Bu ilk məhəbbəti unutmaram mən.
Bəs bizə nə deyər, eşidən, bilən
İstəmirəm, dilə düşüm, hələ mən.

* * *

Sən məni sevmirsən, mən ki, sevirəm,
Sən həsrət çəkmirsən, mən ki, çəkirəm,
Sənin həsrətini nəzmə çəkirəm,
Ürəyimi boşaldıram qələmnən,
İstəməzdim, şair olum hələ mən...

06.11.1990. Yusifcanlı.

HƏLƏ SƏN

Bəs mənə nə deyər, dostlar, tanışlar?

Söylə görüm, bu işi kim bağışlar?

Dost qəmlənər, düşmən bunu alqışlar,

Məhəbbətin nə olduğunu get öyrən,

Nabələdsən, böyük yolda hələ sən!

* * *

Həvəs nədi, məhəbbət nə get öyrən,

Səadət nə, hərislik nə get öyrən,

Səxavət nə, xəbislik nə get öyrən,

Bütün bunlar lazımdıki biləsən,

Nabələdsən, böyük yolda hələ sən!

* * *

Gözəl sima, heç gözəllik deyildir.

İncə bədən, heç incəlik deyildir.

Zərif tellər, heç zəriflik deyildir.

Gözəl insan, sən daxilən gözəlsən,

Nabələdsən, böyük yolda hələ sən!

06.11.1990. Yusifcanlı.

NƏ İSTƏYİM

Mən vurğunam, qələm qaşa

Şux qamətin bir tamaşa,

Yanağında xallar qoşa,

Daha səndən nə istəyim?

* * *

Təkrarsızdı xətti-xalın

Al rəngi var, yanağının,

Qıvrım telin, qulac saçın,

Daha səndən nə istəyim?

* * *

Ustac deyər sözün düzün,

Nə əksilməz, öyməz özün,

İlham pərim qara gözün,

Daha səndən nə istəyim?

15.04.1991. Yusifcanlı.

GÜLLƏ

**Postda dayanmışdım, üç güllə
lap, yanımdan ötüb, torpağa düşdü.**

Nahaqdan özünü yorub gəlmisən,
Sən, mənim qismətim deyilsən , güllə!
Əbəs yerə məni deyib, gəlmisən,
Məni qoruyanım, Tanrımdı, güllə!

* * *

Başımın üstündən ötməklə inan,
Sən, məni heç zaman qorxudamazsan,
Məni hifz eləyir, Ulu Yaradan,
Bir də boş gümana düşmə sən, güllə!

* * *

Lap, gəlib sinəmə dəysən də, güllə,
Bilirəm, cürətin çatmaz dəlməyə ,
Çünki Anamın əlləri göydə
Anamın duası zirehdi, güllə!

* * *

Həyatda bir anım deyil imansız ,
Gələcək mənimdi sorğu-sualsız,
Dayanmışam burda zireh-filansız,
Səndən qorxar yalnız qansızlar, güllə!

* * *

Nə qədər gəlibsən, dur gəl üstümə,
Bilirəm, lap çoxdan durdun, qəsdimə,
Çoxları bələddi, mənim şəstimə,
Miniz birdən gəlsə, burdayam, güllə!

26.05.1994. Qapanlı.

AY QIZ

Niyə deyirsən ki, gözəl deyiləm,

Gözəlliyi nədə görürsən, ay qız?

Yoxsa ki, boyanı, ya zər xalatı,

Sən, gözəllik bilirsən, ay qız?

* * *

Burda səhvin var düşün, pis olmaz,

Dağ qızı Lalə də heç belə olmaz,

Bənövşə utanıb, yanında açmaz,

Özündən bədgüman dolanma, ay qız!

* * *

Gözəllik zər-ziba, zinətdə deyil,

Gözəllik dəyişən libas da deyil,

Gözəllik təmtaraq, həvəs də deyil,

Gözəllik, bir kəlmə sözündə, ay qız!

* * *

Bu cür sözlərinlə qəlbimə dəymə,
Gözəlliyi dükan, bazarda gəzmə,
Bir də mənim üçün belə söz demə,
Gözəllik, insanın özündə, ay qız!

* * *

Gözəllik – saf könül, təmiz diləkdir,
Gözəllik – sədaqət, həm incəlikdir,
Başlıca gözəllik öz qəlbindədir,
Onu başqa yerdə axtarma, ay qız!

* * *

Gözəllik – xoş arzu, təmiz duyğudur,
Gözəllik – sirdaşa olan qayğıdır,
Gözəllik – İNSANIN tale payıdır,
Özünə yaxşı bax, gözəlsən, ay qız!

23.06.1994. Marağa.

YOLLAR

Yollar çox dolaşiq, yollar qəribə
Bu, yollar vüsala aparır məni,
Həm səndən ayırır, uzaqlaşdırır,
Həm də sənə doğru aparır məni...

* * *

Keçmişdən bu, günə bizi ayıran,
Bu, gündən sabaha səsləyir bizi,
Dünkü günə qədər uzaqlaşdırın,
Bu gündən vüsala aparır bizi...

* * *

Eh yollar, qəribə, həm də dolaşiq
Dolaşiq kələf tək ucu bilinmir,
Kiminin bəxtinə düz yollar çıxır,
Kimisi, yoluyla yeriyə bilmir...

* * *

Enişli, yoxuşlu , həyat yolları
Dünyanın özü tək qəribəsiniz,
Bir vaxt haçalanıb, ayrıldığımız tək,
Görən, bir də nə vaxt birləşərsiniz?

* * *

Yaşıl işıqları yandırın görüm!
Sevginin yolları açıq olmalı,
Sevginin işıqlı, bomboş yolları
Sevib-sevilənlə bu gün dolmalı...

* * *

Bu, gündən başlayan yollar uzun
Sənə addım-addım yaxınlaşıram,
Arxaya boylanıb, seyrə dalanda
Səndən addım-addım uzaqlaşıram...

* * *

Dünyanın işindən baş açmaq olmur,
Yollar çox dolaşlıq, yollar qəribə
Yolun ortasında dayanan zirvə,
Bir ümid nöqtəsi olur, qəribə...

12.07.1994. Marağa.

AY KAMAN

Nədir, yenə nalə çəkirsən nədən?

Aman, elə, fəryad qoparma, Kaman!

Bəsdir, diddin, parçaladın qəlbimi,

Aman elə, ruhumu yorma, Kaman!

* * *

Dərdli ürək bircə, himə bənddi bil,

Bir himə bənddi ki, o, ötsün dil-dil,

Yatmış duyğuları oyatma qəfil,

Gəl, sarı simlərə toxunma, Kaman!

* * *

Onsuz da canımda elə bir hal yox,

Beynimdə, qəlbimdə fikirlər nə çox,

Dərdli ürəyimə dərman edən yox,

Gəl, mənim qəsdimə durma, ay Kaman!

* * *

Yenə nalə çəkib, ah qoparırsan,

Səsinlə qəlbimdə od qalayırsan,

Ağır bir hava tək məni boğursan,

Könlümə yaralar vurma, ay Kaman!

* * *

Nə edim, neyləyim, öldürdün məni,
Ahın, fəryadınla sökdün qəlbimi,
Heç, çəkə bilmirəm öz dərdlərimi,
Yükümün üstünə yük vurma, Kaman!

* * *

Kaman, aman elə, batır səsini,
Dindirib, sızlatma, sızlar qəlbimi,
Nalənlə artırma, nisgil, qəmimi,
Nədən həsrətliyəm sorma, ay Kaman!

* * *

Söylə, sənin səsin niyə belədir?
Səsinin ahəngi kədərdir, qəmdir,
Bütün qəmginlərin ilk həmdəmidir,
Kədərimə şərikdir, ay Kaman!

* * *

Sən, yalnız qəmimə qəm artırırsan,
Dərdimin üstünə dərd artırırsan,
Ay Kaman, özünü nahaq yorursan.
Dünyayla aramı vurma, ay Kaman!!!

Tərtər.

DAĞLAR

Ruhuna min rəhmət dədə Ələsgər...

Nədəndi, ürəyim döyünür yenə,
Gördükcə hüsnündə mələli, dağlar?!
Yağı cövlan edir, dağdır yenə,
Qoynunda büsatı, cələli, dağlar!

* * *

De, çoxmu çəkərik zülüm-zilləti???

Mövcud hal-vəziyyət üzür milləti,
Onsuz da düşmənin puçdu niyyəti,
Ordumun beşiyi, vüsalı, dağlar!

* * *

Dünya belə qalmaz, dəyişər zaman,
Yenə dövrən olar, həmənkə dövrən,
Bulaqlar başında məclislər quran,
Oğullar ərsəyə gələli, dağlar!

* * *

Ustac bulud kimi dolub, ağlamır,
Köksünün yarası qaysaq bağlamır,
Bir bilsən ruhumu nələr çuğlamır,
Doğacaq nə zaman Hilalın, dağlar?!

07.05.1995. Marağa.

ANA

Sənsən xəyalların tuşlandığı yer,

Ümdə arzuların məkanı, ANA!

Nə qədər, möcüzəli, sirli bir dünya,

Kəşf olunmamış dünyamsan, ANA!

* * *

Nə deyim, nə yazım yaraşsın sənə,

Yüksələ biləydim kaş mənsəbinə,

Dünyalar sığınar mərhəmətinə,

Özün boyda böyük dünyamsan, ANA!

* * *

Bir, şirin kəlməni eşidəydim kaş,

Kipriyim islanıb, oldu yenə yaş,

Olaydım, ayağın altda qalan daş,

Biləydim, başımın üstəsən, ANA!

* * *

Elə, kövrəlmişəm, körpə uşaq tək,
Qəlbimi yandırır odlu bir, istək,
Ay Ana, saçıma yüngül sığal çək,
Ən böyük dövlətim, qayğındır, ANA!!!

28.08.1995. Bakı.

QÖNÇƏLƏR

Yenə də duyğular hər şeydən təmiz,

Necə görmüşdünsə, elə qalıbdır...

Ən zərif hisslərin ünvanı sənsən,

Arzular qəlbimdə çığır salıbdır...

* * *

Zəriflik içində zəriflik gəzən,

Ən incə duyğular qəlbimdə yaşar.

Müdhış gözəlliyə məftun olaraq,

Ürək cəmalına nəğmələr qoşar...

* * *

Ən ali hissləri qoruyub, inan,

Gündə neçə kərə süzdüm qəlbimdən...

Nələr düşünmüşəm, nələr çəkmişəm,

Bilməyirsən, nələr keçir qəlbimdən???

* * *

Arzular içində arzu yaşayır,

Səfinə düzülmüş durnalar kimi.

İçimdən neçə min SABAH boylanır,

Əsən mehə təşnə qönçələr kimi...

Bakı.

ÖMÜR

Budağından qopmuş, yaşıl yarpağam,

Təbiət alıbdı, qoynuna məni.

Haraya gedirəm, özüm də bilməm,

Tanrım yönəldir, yoluma məni...

* * *

Rüzgar əsdikcə dəyişir dövran,

Məskənim gah dərə, gah dağ olubdu.

Həsətdən, nisgildən, həm ayrılıqdan,

“Yaşillıq” saralıb, rəngi solubdu....

27.09.1996. Bakı.

DOSTUM

Dostum, haqq yoluna qayıt indidən,

Sonra əməlindən olma peşiman.

Gördüyün işlərə, dediyin sözə

Bir gün, sorğu-sual olacaq inan!

* * *

Yaşama, dünyanı hədə yerə, sən!

Sabahkı gün üçün yaşa bugündən,

Nəfsin güdazına vermə ömrünü,

Sabahkı yaşayış doğur bu, gündən!

* * *

Xülyalar yolunda olma canfəşan,

Arzu, istəyini inam üstə qur!

Bugün elə yaşa, elə iş gör ki,

Peşiman olma, çalınanda “sur”!

Bakı.

HƏQİQƏT

Nə qədər Günəş var, yaşayar insan,

İnsan öz ömrünü son edə bilməz.

Dünyasın dəyişər, nizamı ilə,

O, bir varlıq kimi yox ola bilməz!

* * *

Heçdən heç yaranmır, hrç nə heç olmur,

Bulud göydə dolur, yerdə su olur,

Sular buxar olub, göylərə uçur,

Bu, “dünya” nizamsız qurula bilməz!

* * *

Gecələr, gündüzlər, Ay və ulduzlar,

Səhradakı qumlar, deryada buzlar,

Acılı, şirinli, rəngli dənizlər,

Bir təsadüfdür mü? – bu ola bilməz!

* * *

Bütün yaranmışın öz nizamı var,

Canlılar, cansızlar, dərələr, dağlar,

Bütün xəstəliklər, bütün bəlalar,

Heçdən mövcud deyil, heç ola bilməz!

* * *

Dünyamız qurulmuş, bir nizam üstə,
Daşları daş üstə, otu ot üstə,
İnan ki, göz tökən acı tüstü də,
Heçdən yaranmayıb, heç ola bilməz!

* * *

Dostum, yaxşı düşün, düşün bir az da,
İnsan bu, mətləbi duymaya bilməz!!!

Bakı.

DÜŞÜNCƏLƏR

Arzular üzünə güləndə sənin,
Elə bil, yüz dəfə cavanlaşırsan.
İşin bərkə düşüb, çətinləşəndə,
O an qəm-kədərlə qucaqlayırsan...

* * *

Belə olmamalı düşün, ey insan!
Səni xəlq edəndə ulu yaradan,
Mayanı tutmuşdu, “sabit” torpaqdan,
Mənbəyin, mənəbin torpaqdır, İNSAN!!!

* * *

Şükür bəzək olsun şirin dillərə,
Ağıl çəpər olsun əsən yellərə,
Düzlük mayak olsun, tüm əməllərə,
Bir gün, bu işlərə hesabatçısan!

* * *

Enib asimandan, yerdə qərar tut,
Şirin xülyaları biryolluq unut,
“Həsədi”, “həvəsi” qəlbində ərit,
Həvəsə aldanıb, uduzacaqsan!

* * *

İnam et həmişə axirətinə,
Ümid et, tanrının mərhəmətinə,
İlahi inama sədaqətinə,
Bir gün mükafatın olacaq inan!!!

Bakı.

ANA

Sönməz bir od kimi, adın qövr edər,

İçimdən atəşlə boylanar, ANA!

O, hansı duyğudur, hər şeydən uca,

Qəlbimin yağıyla qovrular, ANA?!

* * *

Nə qədər cismimdə dövr edər qanın,

Nə qədər yaşayar, bir para canın,

Özünün əmridir, Cənabi-haqqın,

Borcluyam, qarşında daima, ANA!

* * *

Ümidim, təsəllim sənin duandır,

Həmişə çin olan rüyalarındır,

Ən yüksək mərtəbə analarındır,

De, səni unutmaq olarmı, ANA?!

Bakı.

BELƏDİR

Elə bil, yüzillik yuxudayam mən,

Dünyanın işləri pərdə dalında.

İnsanlar yalançı, həyat kələkbaz,

Dünya öz işində, qalmaqalında...

* * *

Saxtalıq, dumduru göz yaşı kimi,

Açıqdan açığa eləyir tüğyan...

Qənşərində durub gözüne girir,

Tay ehtiyac deyil, sağ-sola boylan...

* * *

Riyadır, yalandır büsbütün həyat,

Ərşəmi çəkilib, itib həqiqət?

Dünya belə qalmaz-işartı, ümid

O Gün, haçan doğar, bilinmir fəqət?!

Bakı.

İSTƏRƏM

Gül üzünün gülməsini duymaq istərəm üzümdə,
Gözlərinin baxışını duymaq istərəm gözümdə,
Bu həyatın şirinliyin duymaq istərəm sözündə,
Gəl həyatı qaytar mənə, həyat sənin kölgən olub...

* * *

Gör haçandır duymamışam həyat verən nəfəsini,
Ovlamısan ürəyimin döyünməyə həvəsini,
Sənsiz ürək döyünsə də itiribdi qüvvəsini,
Gəl həyatı qaytar mənə, sənsiz həyat çoxdan solub...

* * *

Qaranlığın işığı tək qonağım ol, gülsün ürək!
Həyat bizi tərək etsə də biz həyatı tərək etməyək!
Nəzər sal ki, baxışının hərərəti sevgimizi isidəcək!
Sən xəbərsiz, mən xəbərsiz bu sevdasa çoxdan donub...

29.11.1997. Bakı.

GÜLÜM

Ümidini üzmə, heç vaxt sabahdan,
Ümitsiz düşmənin qoy olsun, Gülüm!
Özünü sən qoru, nagahan ahdan,
Sabahın güləruz, xoş olsun, Gülüm!

* * *

Aldım eşq badəsin, içdim əlindən,
Öpdüm yanağından, sordum dilindən,
Dirilik suyunu əmdim ləbindən,
Gülə-gülə dedin: - “Nuş olsun”, Gülüm!

* * *

Vardı bu dünyanın acı, xoş günü,
Vardı bu dünyanın quru, yaş günü,
Hansıdır dünyanın yaranış günü?
Dedin: - “Biz görüşən gün olsun”, Gülüm!

Culfa.

GƏZDİM

Gəzdim, qarış-qarış VƏTƏN TORPAĞIN,

Hər dağda, dərədə izim var mənim!

Hələ keçilməmiş, uca dağların,

Uca zirvəsində gözüm var mənim!

* * *

Gəzdim, yorulmadan aranı, dağı,

Seyr etdim, ən ucqar çəmənini, bağı,

Heç vaxt qınamadım zamanı, çağı,

Çox bulaq başında üzüm var mənim!

* * *

Gəzdim, bu TORPAĞI, mən oymaq-oymaq,

Ən adi daşa da olmuşam qonaq,

Hər otun, çiçəyin halın soraraq,

Sinəmə yığdığım, sözüm var mənim!!!

Batabat.

AĞÇİÇƏYİM

Qış tüğyan edirdi ömür bağında,
Hamı süst yatırdı ağ yorğanında,
Qəfil gördüm səni bar budağında,
Xoş gördük, GÜN AYDIN, ay Ağ çiçəyim!

* * *

Dümağsan, qar sənin yanında qara,
Tanrım rüsxət verib, baxmayıb qara,
Bu, qarlı qış hara, tər çiçək hara,
Xoş gördük, GÜN AYDIN, ay Ağ çiçəyim!

* * *

Əllərim pak deyil oxşayım səni,
Həddim o hədd deyil qoxlayım səni,
Bağbanam borcumdur yoxlayım səni,
Xoş gördük, GÜN AYDIN, ay Ağ çiçəyim!!!

06.05.2010. Bakı.

GƏL ÖYRƏT MƏNİ

Düşmüşəm hüsnünün sehrinə inan,
Çox azdır bu incə mətləbi qanan,
De görüm qövr edib, alışıb yanan
Odlu bir yaraya su səpərsənmi?

* * *

İncə bir təbəssüm aparır məni,
Qovursan dünyamdan dumanı, çəni
Allahım bir mələk göndərib səni
Şəfaliq bir kəlmə söz deyərsənmi?

* * *

Xəstənin dərdinə dərman təbibim,
Ağzında dili bal, şəkər həbibim,
Səndən nə gizlədim, var bir eyibim,
Bisavad Zaura dərs verərsənmi?

06.11. 2009. Bakı.

YOL GÖSTƏR

Əcəb xalın var imiş, tər sinədə

Gözəlliklər tək-tək çıxır aşkara.

Xoş vaxtına düşüb, qələm çəkəndə

Heç nə əskiltməyib, şükür Muxtara...

* * *

Mələklər darayıb qara tellərin,

Nabatdan yonulub şümşad əllərin,

Sənintək güləruz, gözəl dilbərin,

Hüsnündə eyib yox, adam axtara.

* * *

Deyirlər xalların olur xatası,

Sirlidir Zaurun yeni butası,

Bir dəryasan, naməlum çox adası,

Səyyah naşı, çətin tapıb qurtara...

24.11.2009. Bakı.

MƏQAM

Bircə əsən meh olaydım,

Toxunaydım, yanağına.

Ya da, Kürün suyu olub,

Üz qoyaydım, ayağına.

* * *

Deyirəm ki, nə xoşbəxtdir,

Sizin evin daş-divarı,

Səhər, axşam seyr eləyir,

Sənin kimi xoş gülzarı.

* * *

Hətta Günəşin özü də

Xoşbəxt saya bilər özün...

Necə olsa gündə bir yol

Görür əsil Nurun özün.

* * *

Buludların ađlamađı

Boşada deyil, səbəbi var.

Təmas etmir, gül hüsnünə

Axı sənin çətirin var...

06.12.2009.Bakı.

ŞEHÇİÇƏYİM

**Tacısan dünyamda tüm çiçəklərin,
Köksündən bal süzən, tər Şehçiçəyim...
Şehrinə düşmüşəm, nur ləçəklərin,
Əqli başdan alan, zər Şehçiçəyim...**

* * *

**Cəzbində qalmışam, tamam çar-naçar,
Sağımda, solumda çox çiçək açar,
Pərvanəyə dönüb, dövrəmdə uçar,
Sərrafam, seçmişəm, dürr Şehçiçəyim...**

* * *

**Bir kərə, bir anlıq olsa da, vüsal
Ruhuma rahatlıq verməyir xəyal,
Sonu ölümsə də, gəl qoynuna al,
Həsərdə yaşamaq, zor Şehçiçəyim...**

03.06.2010. Bakı.

MÜTLƏQ

İlahi nurundan pay alan gözəl,
Görsən ki, nurundan pay alağ biz də...
Lütf eylə, bu səmtə bir, pişvaza gəl,
Görsən ki, hərarət qalmayıb, sözdə...

* * *

Ay Yerin cəzbində, təşnə Günəşə,
Bülbül Gülə möhtac, qəfəs nə işə?
Adam lap, mat qalır inan, gərdişə,
Görsə ki, ötəsi olur yüzün də...

* * *

Zaur bir, qonaqdı, külli-cahana,
Niyəti bəllidi, tək Yaradana,
Sürünüb, qovuşar öz gümanına,
Görsə ki, taqəti yoxdu dizində...

Bakı.

GÖRÜNCƏ

İntizar dumanı çöküb, gözümə,

Ruhun izzirabı hopub, üzümə,

İçimin acısı çıxıb, üzümə,

Üzüm gülər, gül üzünü görüncə...

* * *

Günlərin hamısı dandan, qüruba,

Minnət eyləyirəm, min yol turaba,

Qaçmasın ayağım altdan, iraqa,

Gözüm gülər, gəldiyini görüncə...

* * *

Zaur qalıb, bu dünyada biçarə,

Loğman, təbib edə bilmir bir, çarə,

Fələyin cidası, Vallah naçarə,

Ruhum şefa tapar, səni görüncə...

27.08.2010. Bakı.

QORX

Həsərdən qəlbə iz düşüb,
Bu həsrətdən qurtar məni...
Həmişə səhv düşən fələk,
Bəlkə, bu dəfə düz düşüb,
Qorx, bu həsrət alar məni?!

* * *

Lap, yapışıb xirtdəyimdən,
Bu həsrətdən qopar məni...
Qoyma həsrət məni boğa,
Lap, az qalıb canım çıxa,
Qorx, bu həsrət udar məni?!

* * *

Aman vermə, qalxa şahə,
Gəl bu atdan düşür məni!
Götrüldümü, tutmaq çətin,
Durar, durmaz deyil yəqin,
Qorx, bu həsrət yıxar məni!?

Bakı.

ƏLİNDƏDİR

Qədəri, Tanrı yazıbsa,

Qismət, sənin əlindədir.

Cüt piyalə, məsti-xumar

Versən, sənin əlindədir?!

* * *

Tanrı sözü: - “Haqqı tutun”!

Mayasıdı, inan, qutun!

İncə, boğma, şümşad sütun

Qıysan sənin əlindədir?!

* * *

Dil quruyar, dodaq tərər,

Həyatdan qalmayıb əsər,

Tək cam, dolu abi-gövsər

Qonaq etsən əlindədir?!

Bakı.

GƏLİR

Hər gəlişin bir nəğmədi, mənimçün,

Vəhy mələyi səninlə qoşa gəlir...

Hər gəlişin ərnağandı mənimçün,

Sən gəlirsən, ürək də cuşa gəlir...

* * *

Gəlişinlə, dəyişirsən iqlimi,

Bir, aydınlıq, şövq verirsən əqlimə,

İlk baxışdan, kök atmısan qəlbimə,

Hər gələndə, təzə-tər rişə gəlir...

* * *

Hər gəlişin əfsanədi, nağıldı,

Bir də gördün, Vallah Zaur bayıldı,

Bilirsən ki, çoxdan hayıl-mayıldı,

Qələm qalır, əlinə tişə gəlir...

Bakı.

BALÇİÇƏYİM

Çox da ki, həsrət acıdı,
Hər kəlməsi bal Çiçəyim!
Ayrılıq dişin qıcadı,
Yetdin dada, Balçiçəyim!

* * *

Nə yaxşı ki, gəldi səsin,
Tək qalmışdı kimsəsizin,
Sirri olur, hər bir kəsin,
Mənim sirrim, Balçiçəyim!

* * *

Səhv düşmüşdü sübhü, şəri
Xəstəhaldı tüm günləri,
Zaurun tək ümid yeri,
Dərdə dərman, Balçiçəyim!

26.05.2011.Bakı.

NƏDƏNDİ

Yanağına qəmzə atan gülüşün,

Ürəyimə nizə atır nədəndi?!

Ədasıyla meh gətirən yerişin,

Ürəyimi közə atır nədəndi?!

* * *

Sən gələndə yoxa çıxır dərd, ələm

Cismim dəftər olur, ruhumsa qələm,

Bir baxış atəşli gözümə məlhəm,

İynə tək dizimə batır nədəndi?!

* * *

İstədim deyəm ki, olasan agah,

Mat qaldım, bu işə özüm də Billah,

Ustacın işləri Vallahi dəsgah,

Qan-tər içrə buza batır nədəndi?!

07.06.2011. Bakı.

TUNCAYA

Tanrı tutub, ağ torpaqdan mayanı,
Gündoğandan Günbatana sənindi!

Nişan verib, yeddi günlük Ayını
Əksi düşən tüm torpaqlar sənindi

* * *

Xəzəri ortaya düz qoyub nişan,
Boynuna dolanan Hilal sənindi!
Ən uca zirvələr, ən dərin göllər
Ormanlar, deryalar, düzlər sənindi!

* * *

Tanrının payıdı, lütf edib sənə,
Tanrıya sarsılmaz inam sənindi!
Ataya, Anaya, qocaya hörmət
Sirdaşa sədaqət, güvən sənindi!

* * *

Zamanla hökm etdin tüm yer üzünə
Hakimiyyət sənin, höküm sənindi!
Aman istəyəni kəsmədin heç vaxt,
Ən böyük ədalət, güzəşt sənindi!

* * *

*Unutma ki, lap binədən belədi,
Mərhəmətli, yuxa ürək sənindi...
Xilas etdi, bağışladı ənamlar,
Yamana yaxşılıq, ancaq sənindi!*

* * *

Döyüşdə, düşməni alnından vuran,
Süngüsü əlində ərlər sənindi!
Savaşda, uçağı kəməndlə tutan,
Qüvvəsi qolunda nərlər sənindi!

* * *

Dəli-dolu Türk oğullar cahana
Bəxş etdiyi şərəfli ad sənindi!
Adı gəlsə, yeri-göyü titrədən
Qorxu bilməz, şanlı əsgər sənindi!

* * *

Çöldə simgə etdin Qurdu sancağa,

Kəhər Atın ən yaxşısı sənindi!

Ay-yıldızı nişan tikdin Bayrağa,

Zəkalar, dühalar tümü sənindi!

* * *

Tutduğun yol tək Tanrının yoludu,

Aydın zəka, tər düşüncə sənindi!

Çoxu deyir, tay dünyanın sonudu,

Fəqət bilməz, yeni dünya sənindi!!!

10.10.2011. Bakı.

OLMUŞAM

Tay deyil marağında,

Qalmışam fərağında,

Fələyin darağında

Əlçim-əlçim olmuşam!

* * *

Aramla ötür zaman,

Hökmə işləyir hər an,

Dilim gəlməz, deyəm yan,

Yanıb köz-köz olmuşam!

* * *

Rəvac verdiyin sükut,

Ustacı edib şil-küt,

Canımda qalmayıb qut,

Ruhu pul-pul olmuşam!

05.12.2011. Bakı.

ATƏŞ

Bütün inancların fəvqündə, Pəri!
Süzgün bir baxışla, nəzər sal bəri,
Nədən mataf qılmış, Yaradan səni
Niyyətim oduna qızınmaq narın...

* * *

Günəşdən nur alan, gülüzlü dilbər,
Çox uzun zamandı, yoxdu bir xəbər
Sükutdan payını alıbdı əllər,
Mizrabam, oylağım sinəsi tarın...

* * *

Ustac nagümana, əli göydədi,
Gözəl nazsız olmaz, rufi-ədətədi,
Ruhu, hüzurunda ərzi-biətədi,
Təmənnası, olmaq qonağı yarın...

14.07.2013. Bakı.

HƏBİBİ

(Amr Diabın mahnısına uyğulama)

Bir gecəlik biz unudub, hamını
Nə olar, ləzzətin duysaq sevginin???
Deyərdim, bir mələk olub qonağım,
Sən də bəhrəsini görərdin eşqin...

* * *

Əzizim, bir gecə unut, keçmiş
Qollarım belində, qoy kəmər olsun...
Həyatın yeganə gecəsi kimi,
Dünya ikimizə bir saray olsun...

* * *

Yaşamın səbəbi, qoy eşqin olsun!!!
Deyirsən, xoş günlər önümüzdədir...
Hər gün əvvəlkindən daha xoş olsun!!!
Əl-ələ tutuşmaq əlimizdədir...

03.01.2014. Bakı.

ÖLÜM NƏDİR?

Ölüm, ən şirin nemət,
Ən sonuncu diləkdir....

Ölüm, sonuncu fürsət,
Ümitsizə ümididir....

07.01.2014. Şamaxı.

GƏL

Ümiddən bir çələng hörmüşəm, gülüm.

Nə vaxtdır rəfində gözləməkdədir...

Dünyamda bir dünya qurmuşam, gülüm.

Haçandır üfiqdə bəkləməkdədir...

* * *

Gəl, nazı-qəmzəni sən qoy boxçaya,

Arzu-istəyini çıxar taxçaya,

Bu nədir, dönmüsən əntiq axçaya,

Cəmalın yad nəzər süsləməkdədir...

* * *

Ustacı etmişən, özünə möhtac,

Gözünün gülməsi, üzünə möhtac,

Ruhunun dinməsi, sözünə möhtac,

Həp ruhum, ruhunu izləməkdədir...

11.05.2014. Bakı.

SÜKUT

Özünü özündən qaçaq salmısan,
Məskəni, sükutun zirvəsindədir...
Görürəm, ruhunla qaça-qovdasan,
Xəyallar, xülyanın ötəsindədir...

* * *

Bəlkə, boğmayasan bunca özünü,
Ruhunu azad et, tapsın özünü,
Lap, bilmək istəsən sözün düzünü,
Sözsüzlük, sözlərin itməsindədir...

* * *

Sevdiyini mahnı da deyildiği tək
Həbibini, hamını bəlkə tərək edək???
Kimsələr olmayan diyara gedək...
Yenilik, köhnənin bitməsindədir...

17.05.2014. Bakı.

OXŞAMIR

(Özünə təskinlik verib, ovutma...)

Keçər deyib, ayran qatma aşına,
Əldə barmaq, bir-birinə oxşamır.
Əbəs yerə heç kim vurmaz başına,
Təldə qarmaq, bir-birinə oxşamır.

* * *

Bu dünyaya yumruq sıxıb, gələrik,
Əli göydə, baş alovlu gəzərik,
Gedəndə də göz yumulu gedərik,
Üstə torpaq, bir-birinə oxşamır.

* * *

Ustac deyər, söz gələn yer naməlüm,
Yaradan de, ya Tanrı de, ya Qəyyum,
Dədələrin ibrətindən bu məlum;
Xəstə, dabaq bir-birinə oxşamır...

18.05.2014. Bakı.

BU GÜNDÜ

Keçər deyib, surat asma üstünə

Keçməz dedim, demək keçməz, yəmindi.

İçə atıb, yükü alma üstünə

Dəyməz dedim, demək dəyməz, əmindir.

* * *

Qıyma, səni həzm eləyə xəyallar,

Mülayimi yem eləyə xəyallar,

Bir az sərt ol, ram olacaq xəyallar,

Əyməz dedim, demək əyməz, həmindir.

* * *

Ustac deyər, sözdü dedim, uca tut!!!

İnanmırsan, lap inanma, xoca tut!!!

Keçən keçib, sabahı da heçə tut!!!

Yox bilinməz, sənin günün bu gündü...

28.05.2014 Bakı.

İNDİ

Səndən əvvəl nəyim vardı dünyada?

Dünya özü mənim üçün heç idi...

Söylə görüm qalıbmı heç yadında

Həmən günün nişanəsi üç idi...

* * *

Dil açanda ata-ana demişdim,

Ağzım üstə tərs şilləni yemişdim,

Bağ-baxçada nəyim vardı dərmişdim,

Sən gəlləndə gethagetdi, köç idi...

* * *

Dayan dedin tərəddüdsüz dayandım,

Oyan dedin hövlənk qalxdım oyandım,

Nə gətirdin nə verdinsə həp aldım,

Bunlar mənə həyat verən bac idi...

* * *

Zaman ötüb özümə mat qalmışam,
Tay sayəndə zəngin adam olmuşam,
Bu halımdan inan tamam bihuşam,
Çox düşündüm bir yol olar gec idi...

* * *

Sən gələn gün vaxt sataşdı gözümə,
Zaman adlı yoldaş tapdım özümə,
Həmən gündən sərhad yoxdu sözümə,
Səndən əvvəl kəlmələr də bic idi...

* * *

Varidatım saya gəlməz qələmlə,
Gecə mənim, gündüz mənim səhərlə,
Günəş mənim, ulduz mənim qəmərlə,
Tək olanım üzü qara sac idi....

* * *

Uzatdıqca uzanacaq siyahı,
Yer götürməz, Göy götürməz bu ahı,
Ustac sorar nədə olub günahı,
Günahsızlı dustaq etmək suç idi...

27.07.2014. Bakı.

MƏNCƏ

(Səfər Səfərliyə)

**Həyat yolu, arzularla səs-səsə,
O, fürsətdir, aman verməz heç kəsə,
Dünya malı bu dünyada gərəksə,
O dünyaya keçməsində nə fayda...**

* * *

**O, Anadır bala üçün həp yanar,
Gecə-gündüz dövrəsində fırlanar,
Vədə sonu sıralanan yuvalar,
Nişan qalar balaları uçanda...**

* * *

**O, çevrədir, həm hərifdi, həm rəqəm
Tüm mövcudat məlum olar “O”, desəm,
Cavab budur, gərək yoxdu, düşünəm
Çün tərifi çox açıqdı hesabda...**

* * *

**O t f ngdir, boŖu minin qorxudar,
O gec dir, səhər gəlsə yox olar,
O ađıldır, insanlıđı ucaldar,
Burda deyim, rəhmət d Ŗ r ustada...**

* * *

**Ustac  c n  n asan bu sualdı,
T k YARADAN t m suala cavabdı,
 n yaxŖı dost h ms hb tin olandı,
S z, söz olar deyildi y  məqamda...**

15.08.2014 Bakı.

İNDİ

(*Ustad Əbülfət Heydərə*)

Bu 5-10 il tarix üçün bir andı,
Ötənlərdən bir yadına sal indi.
Dədəmiz də bir vaxt yurddan kənardı,
Sonra döndü, ürəyimdə xal indi...

* * *

Gavır oğlu lap binədən gavırdı,
Xan var idi, tavırlar da tavırdı,
Adi yağış çöldən evə qavırdı,
Murdar gəda olub əhli-hal indi..

* * *

Ustac deyər, ulu ustad qəm yemə,
Allah verən uzun ömrə kəm demə,
Bu kəlmələr necə enir qələmə???
Ağ kağıza gözəl bir xətt sal indi....

22.06.2015. Şamaxı.

ÇIX

Biçarə aşıqdə qalmayıbdı can,
Dilə çıx, fayda yox ürək sözündə....
Bərzəxdə yaşamaq zordan zor inan,
Fələ çıx, işartı görüm üzündə....

* * *

Nədən gen qaçırsan, bilməm ki, məndən,
Görsət gül üzünü, Gün şıxsın çəndən,
Qəlbinin səsinə duyuram bəmdən,
Zilə çıx, arzular gülsün gözündə....

* * *

Ustacı qoymusan çölün düzündə,
Sarı güllər bitib, çoxdan izində,
Haçansa talemiz gülər bizim də,
Fala çıx, hikmət var elin sözündə....

23.07.2015. Bakı.

FİTNƏKAR

Dodaqların baldır, dedim

Arı kimi sancdın məni....

Yanaqların aldır, dedim

Alov kimi sardın məni....

* * *

Atəşi əli ucunda,

İynəsi dili ucunda.

Kəməndi teli ucunda,

Felə fəda etdin məni....

* * *

Ustac olub, xal əsiri,

“Fitnə” quran fel əsiri,

Qəlbi şirin dil əsiri,

Ruhu talan etdin məni....

06.12.2015. Bakı.

GÖRÜM

Üzünü üzümə uzaq tutmusan,
Görüm, üzün üzə üz ilə gülsün....
Gözünü gözümə duzaq qurmusan,
Görüm, gözün gözə naz ilə gülsün....

* * *

Yaradan yadını yad tutub mənə,
Yadım heç, yadını yad tutub mənə,
Doğmam, doğmalığın yad tutub mənə,
Görüm, gül cəmalın nur ilə gülsün....

* * *

Zaur zəvvarlıqdan qalıb kənarda,
Həcərül Əsvədim, Zəm-zəm iraqda,
İhramım bükülü qalıb qıraqda,
Görüm, arzuların üzünə gülsün....

17-24.05.2015. Bakı.

GÜLSÜN

Bir baxıb, baxmamaq olurmu, Gülüm?

Dil qəlbin oxusun, göz gözə gülsün...

Qaynayıb, axmamaq olurmu, Gülüm?

Sözlər gül qoxusun, göz gözə gülsün...

* * *

Al rəngli tər qönçə bəzək gül üzə,

Ruhun mehman ola, gəzək gül üzə,

Süz dolsun qədəhlər içək, gül üzə,

Üz üzə toxunsun, göz gözə gülsün...

* *

Ustacam, söyləməm, heç zaman yarın,

Çoxdan cəzbindəyəm, sənin tək yarın,

Əgər, inanmırsız bu qəlbi yarın,

Arzular qovuşsun, göz gözə gülsün...

22.05.2015. Bakı.

GÖR

İçimi içindən yeyən arzular

Qorx, bir gün yığışıb canımı üzə,

Neyləyim, bu könül səni arzular

Bax, nələr gözümdə çıxıbdı üzə...

* * *

Demirəm, özünü gəl unut tamam,

Bunu istəmirəm, mümkünsüz, tamam,

Səndən istəmirəm, bir baxış tamam,

Gözucu bir nəzər ayıbmı üzə???

* * *

Gör, işin harası dil açıb Ustac,

Xəfif təbəssümə qalıbdı möhtac,

Əlacı onadı eləyib merac,

Günəşin səmt tutub, yön alıb üzə...

24.05.2015. Bakı.

GÖZÜN GÖZÜ

Gülən gözün gözəlliyi gözəldir,
Gülən gözü görünməyən göz görər....
Gözün gülür, gözün gözü gülməyir,
Gözdə gözü görünməyən göz görər....

* * *

Gözü gözdən gözün gözü gizlədir,
Gözdə gözü gözün gözü gizlədir,
Gözün gözü gözümüzdə gizlidir,
Gizli gözü görünməyən göz görər....

* * *

Göy göz giryan, gözü gülməz, gülümsər,
Gülən gözün gözü gözdən gülümsər,
Gülməyən göz, gözə gözdən gülümsər,
Giryan gözü görünməyən göz görər.....

21.09.2015. Bakı.

SEV

Sən sev, səni sevəni, seçibdi sevgi səni,
Sevməyəni sevənlər sevgisində suçludur....
Sevdiyini söyləyən, seçibdi sevgisini,
Sevgisin sezdirməyən sevgisində suçludur....

* * *

Sevgi, sevib- sevilmək, sevənin sevincidir,
Sevgi, sonsuz səxavət, sevdanın sonucudur,
Sevgi, sona sərmayə, sabahın sulqucudur,
Sevgisin sezdirməyən, sevgisində suçludur....

* * *

Sevdalının sevgisi, sirli, sonsuz, sınırsız,
Sevib, sezdirməməyi sultanlıqmı sanırsız????
Sevməyəni sevməyi sədaqətmi sayırsız????
Sevdiyini sevdiren sevgisində suçludur....

23.09.2015. Bakı.

EY QOCA QURD

Ey Qoca Qurd, çaqqalların ulamağı boşa deyil,

Qızıl qanlı boz pəncəni yalamağa tələsirlər!!!!

Kaftarların umacağı sür-sümükdən artıq deyil,

Üzdə hürüb, sürüsündən ayrı düşcək tir-tir əsər!!!!

* * *

Çaqqalların adı çaqqal, tulaların adı tula....

Səndən olub, atam Qurddu deyənlərə nə deyəsən????

Üzü dönük, səndən olan bizdən deyil onu tulla!!!!

Unut getsin, boz dünyanın boz üzünü çox görmüsən....

* * *

Üzdən sənə oxşasa da, yerişini yerisə də

Hərdən Qurda girişsə də, köpəyə köpək deyərlər!!!!

Lap ağaca dırmansa da, köpək oğlu köpəkdir də

Aqillər də yaxşı deyib: - “itlər hürər, karvan keçər”!!!!

* * *

Ey Qoca Qurd , karvanının yolun üstə duranların,

Heç biri yox – adı itib, qalmayıbdı izi-tozu....

Keçidlərdə, pusu qurub, tülkü kimi yatanların,

Hiylələri boşa çıxıb, oyulubdu tülkü gözü!!!!

* * *

Ey Qoca Qurd, mənzilini düz seçmişən – duruş gətir....
Gecə sirdaşın Ay, Ulduz, gündüz pənahın Günəşdi....
Nələr gördün bu dünyada, bunlar da sənə vız gəlir....
Ürəyin saf ırmak suyu, ruhun sönməz bir atəşdi!!!!
22.11.2015. Bakı.

BİLİRƏM

Bilirəm qəlbində yuva qurmuşam,
Bəlkə də sinənə yara vurmuşam,
Bilmirəm heç yönü hara durmuşam,
Səni görən gündən itibdi, qıbləm

* * *

Verdiyın salamı ala bilmədim,
Dedin qal yanımda, qala bilmədim,
Sənin istədiyın ola bilmədim,
Gərək əfv edəsən kəmdi, səriştəm ..

* * *

Ustacın ürəyi yuxadan yuxa,
Nə vara inanır, nə də ki, yoxa,
Tutuşub fələklə kim yıxa, yıxa,
Sən qahmar durmasan inan ki, təkəm....

03.12.2015. Bakı.

İNDİ

Oyanıb, yerimdə qalmışam, oyaq

Əlimi “yerinə” sürtürəm, indi

İndi burda idin, indicə, bayaq

Haraya qeyb oldun, hardasan, indi???

* * *

“Xoşbəxtliyin tacı” əlimdə idi,

Mataf “abi-kövsər” ovcumda idi,

Ədndən bir “huri” yanımda idi,

Əlimi yerinə sürtürəm, indi...

* * *

Diyən, “yerin” isti, məni qınama,

Ustac sözdə bütöv, tanı, sınama,

Bir mərrə ağı yox, onu unama,

Haraya qeyb oldun, hardasan, indi???

22.02.2016(4:44) Bakı.

KƏLLƏ-MAYALLAQ

Yenə ayılmışam, alayarımcıq,
Sənsiz yuxularım kəmşirin olub,
Dərin yuxularım, çox dayazlaşıb,
Susuz quyularım, səpsərin dolub;

* * *

Ağaclar dayanıb, təpə aşağı,
Nənələr tay yığmır, çöldə başağı,
Babalar çirməmir, çayda qurşağı,
Görməz baxışlarım, çəpərin olub;

* * *

Ustac işıqlıya həsrət biləsən,
Bu dastan dünyaya ibrət biləsən,
Dünya da dünyada nemət biləsən,
Sevməz duyğularım, yavərin olub....

26.02.2016 (6:36). Bakı.

QUCAĞINI GENİŞ AÇ...

(*Gizir Pəncəli Teymurova həsr olunur.*)

Qucağını geniş aç, gəlirəm Ana Torpaq,
Çox döymüşdüm qapını, səhər-axşam taq-taraq,
Hər gəlirəm deyəndə, əlimdə vardı bayraq,
O qutsal əmanətin, ünvanına yetibdi.... ..
Sanmışam Sancağımı, rahat gəlirəm indi....

* * *

Səhər-axşam deyərdim, bu canım sənə fəda,
Nə olur mənə olsun, təki sən görmə qada,
“Komandir yaxşı olsa, ordunu verməz bada”,
Komutanım öndədir, gül-çiçək düz yoluna....
Sıra ilə gəlirik, yol ver girək qoynuna....

* * *

Çox dilək diləmişdim, Bayraq olsun kəfənim,
Xəyalım gerçək olub, sevinməsin düşmənim,
Dualarım qəbuldu, daha nəyi gözləyim???

Ana, sən də gözünün qorasını sıxma ha...
Oğulun adı üstə, qurban gedər torpağa!!!!

12.04.2016. Bakı.

TUTQU

(Qurbaninin ruhu şad olsun...)

Qönçə dodaqların bal süzür indi,
Kişmişin yaxşısı quşa qalan tək....
Taclı tər çiçəyin, məs gəzir indi,
Aranın al narı Muşa varan tək....

* * *

Qırmızı, gündöyən yeri almanın,
Dümağdı, gündəyməz zehi heyvanın,
Paçalı, bütövdən şirindi narın,
Şərabın köhnəsi nuşa yatan tək....

* * *

Ustacın bir mərrə ağı qalmayıb,
Nə çox, dağlar yarıb, səhra dolanıb,
Armudun yaxşısı ayıya qalıb,
Naşının xırmanı qışa qalan tək....

21-23.04.2016. (11:25) . Bakı.

VURĞUN VƏTƏNDİ...

(*Vurğuna*)

Vurğunam, Vurğunun vurğunluğuna,
Vətən varlığıydı, Vətən varıydı...
Vətəndə vətənsiz Vurğunluğuyla,
Vətənin varlığın vurğulayırdı....

* * *

Varam, Vurğunumun vurğunluğuna,
Varıynan varmışdı varılmayana,
Vətənin vəkili Vəkiloğluna,
Vətən vüqariydı, Vətən varıydı....

* * *

“Vurğunam”, Vətənin varı varımdı,
Vecsizlər vulqarlıq vurğulayırdı,
Vurğunsa, Vətənə Vətən verirdi,
Vətən Vurğunuydu, Vurğun Vətəndi....

24.04.2016 . Bakı.

PƏNCƏRƏ

(baş:09:31)

Bahar gəlib pəncərəmə,
Ürəyimə gələ bilmir....
Lap dayanıb qəlb evimə,
İçəriyə girə bilmir....

* * *

O, zənn edir düz gəlməyib,
Neçə yazdır naz eyləyir....
Deyirəm ki, düz tuş gəlib,
Mən dediyim az eyləyir....

* * *

Ustac, sənə düz eyləyir,
Nə eləyir saz eyləyir....
Sən deyirsən naz eyləyir,
Hər nə edir, az eyləyir....
(bit:09:39)

28.04.2016. Bakı.

TUR ALACAM

(Şəhidimiz Tural Əhmədovun oğlu Turalın dilindən)

(baş:09:56)

Dədəm qorqud səhv ad verməz,
Doğulmuşuq tur almağa!!!!
Od ərənlər öc saxlamaz,
Doğulmuşuq öc almağa!!!!

* * *

Gözlərimin içinə bax,
Gözünüzü oyacağam!!!!
Hünərin var, tur düzənlə,
Tüm turları alacağam!!!!

* * *

Sanma, qanı qalar yerdə,
Törəmizdir, alacağam!!!!
Tək atamın qanın deyil,
Haqqımızı alacağam!!!!

* * *

Yağmurlu günü sal yada,
Yenə taxtu-tac alacam!!!!
Tarixdə yüz il, bir gündü,
Geci- tezi bac alacam!!!!

(bit:10:25)

28.04.2016 Bakı.

OLUB

(Dilbilməzə)

**Qurbani babamdı, Ələsgər dədəm!
Söz bizə müştəqdi, biz sözə müdəm!
Naşılıq sözündən məlumdur, didəm!
Qanmazın pendiri təkədən olub!!!!**

* * *

Çox bəşər görmüşəm, şəsti yerində,
Baxırsan insandı, büstü yerində,
Vidi var, forsu var, postu yerində,
Qabının qapağı ləçəkdən olub....

* * *

Ustac, nələr gördün sən bu dünyada,
Bütün arzulara yetdin, nəmxuda,
Nöqsandı dünyaya, qəbul et, bu da
Çoxunun mayası lüləkdən olub....

17.05.2016. Bakı.

QARABAĞ ATI

Anası Günəşdi, atası Aydı,
“Qıratdı”, “Düratdı” Qarabağ Atı!!!!
Tanrı ərnağanı, butadı, paydı,
Baratdı, muraddı, Qarabağ Atı!!!!
* * *

Rəngini veribdi, ana-atası,
Hələ görünməyib, ola xatası,
Telinin əksikdi, şana, fatası,
Namusdu, iffətdi, Qarabağ Atı!!!!
* * *

Cahanı edibdi, özünə heyran,
Utanar baxmağa üzünə ceyran,
Tüm aləm səkməyən güzünə qurban,
Hörmətdi, izzətdi, Qarabağ Atı!!!!
* * *

Qumralı, səkili, məxsus qaşqası,
Bu dərdi anlamaz, əfsus başqası,
Gəzir oylağında donuz çəşqası,
Küskündü, incikdi, Qarabağ Atı!!!!
* * *

Bir dünya incisi çəkir əziyyət,
Əriyir, yox olur, itir məziyyət,
Ustaca tanışdır təbir, vəziyyət,
Köçkündü, qəribdi Qarabağ Atı!!!!

21.07.2016. 23:45(15') . Bakı.

YARIM BARDAQ

O yarım buraxdığın
Bardaq, de yadımdamı????
Sen gedəndən düz üç gün
Söndürübdü yangımı....

* * *

Dodağın dəyən yerdən
Öpmüşəm, neçə kərə....
Dadsız şüşə o gündən
Dönüb bala, şəkərə....

* * *

Sənin tutduğun yerdən
Çalışmışam tutmağa....
İz tapanda izindən
Qanad olmur uçmağa....

* * *

Bütə dönüb, bu bardaq
Bəzəyidir evimin....
Üstündə barmaq-barmaq
Bəzəyi var əlinin....

* * *

Qalan son damlları
Qıymadım. içəm özüm....
Qonaq etdim gülləri,
Belə bulundu çözümlər...

* * *

Dibçəklər Yer kürəsi,
Güllər Mən, Sənsə susan...
Heç nə yox itirəsi,
Tay canıma hopmusan.....
01.08.2016. 15:40 (40') Bakı.

YELLƏNCƏK

Çiçəklər ruhumun yelləncəyidir,
Ruhumu asmışam nar çiçəyindən...
Arzular dünyamın gələcəyidir,
Arzumu tutmuşam bar çiçəyindən...

* * *

Paklığı görmüşəm, səhər şəhində
Saflığı görmüşəm, qəhər mehində
Könül fərahlığı zəfər zehində,
Kamımı almışam qar çiçəyindən....

* * *

Ustacın diləyi af olacaqdır,
Saf qəlbin meyvəsi saf olacaqdır,
Ruhumun məskəni Qaf olacaqdır,
İlhamı almışam yar çiçəyindən...

02.08.2016. 07:47 (15') Bakı.

YAŞIL

Mənim ürəyimin rəngi yaşıldı,

Qolumda saatın rəngi də yaşıl.....

Yolumda işığın rəngi yaşıldı,

Əynimdə köynəyin rəngi də yaşıl....

* * *

Yamyaşıl bu dünyam solmaya barı,

Bu yaşıl dünyamda çəhrayısan sən....

Yamyaşıl dünyamın çəhrayı barı,

Yaşillıq içində solmayasan sən....

* * *

Hələ dərilməmiş zərif çiçəksən....

Budağın yaşıldı, yaşıl yatağın,

Ləçəyi çəhrayı tuaf çiçəksən.....

Çoxmu gözləyəcək yaşıl qonağın???

13.08.2016. 10:40 (20') Bakı.

YAXŞIDIR

(Dostum Viisala)

Yaradan, fitrətə qoyub mayanı,
Yaradanım sayıb, onu sayanı,
Hamı ondan alıb sevgi payını,
Çayın axımıyla axmaq yaxşıdır....

* * *

Dünyanın təməli sevgi içində,
Dahilər hamısı işin içində,
Sevgisiz bir dünya yox biçimində,
Gedilmiş çığırda getmək yaxşıdır.....

* * *

Ustac da çox vurub, daşa-divara,
Sonunda gəlibdi yetkin qərara,
Müşküllər möhtacdır tək bu açara,
Yamana yaxşılıq etmək yaxşıdır....

22..08.2016. 12:21 (12'). Bakı.

SÖZ HAQQINDA SÖZ

Söz

“Müəllifin kimliyindən asılı olmayaraq sözün mənbəyi təkdir, ancaq zaman və məkan şərtidir.”

Deyim

“Ustaca görə yazarlar, ancaq yazarlar... Şübhəsiz ki, hikmət və söz Uca Yaradana məxsusdur. Biz sadəcə diktə olunanları qələmə alan, qələm tutan qullarıq – qələmin sahibi də odur...”

İnam

***“NƏSİMİ FƏTH ETDİ, HƏQİQİ ELMİ
YARADAN, HƏR KƏSİN ÖZ İÇİNDƏDİR.
XEYİR DƏ SƏNDƏDİR, ŞƏR DƏ ÖZÜNSƏN
ALLAH DA ŞEYTAN DA BU BİÇİMDƏDİR...”***

Tövsiyə

“Elə yazın ki, qələm vəballısı olmayasız...”

Maraq üçün

Zaur Ustac 8 yanvar, 1975-ci ildə Bakı şəhərində anadan olmuş, ilk təhsilini Ağdam rayonunun Yusifcanlı kənd orta məktəbində almış, ardıcıl olaraq Bakı Dövlət Universitetində, Bakı Ali Birləşmiş Komandanlıq Məktəbində, Beynəlxalq İxtiraçılıq və Biznes İnstitutunda və Şamaxı Humanitar Kollecinə davam etdirmişdir. Birinci Qarabağ müharibəsinin iştirakçısı və hal hazırda ehtiyatda olan zabitdir. Zaur Ustac 1988-ci ildən etibarən dövrü mətbuatda çıxış edir. Zaur Ustac «Yazarlar» jurnalının təsisçisi və baş redaktorudur. Zaur Ustac «GÜNAYDIN» («AĞÇİÇƏYİM»), «İSTƏMƏZDİM ŞAİR OLUM HƏLƏ MƏN», «GÜLZAR», «ŞEHÇİÇƏYİM», «MƏHDUD HƏYDTİN MƏCHUL DÜŞÜNCƏLƏRİ», «MUM KİMİ YUMŞALANDA», «BAYATILAR», «BALÇİÇƏYİM», «GÜLÜNÜN ŞEİRLƏRİ» «SEVIN Kİ, SEVİLƏSİZ...», «QƏLBİMİN AÇIQCASI», «USTADNAMƏ», «NİŞANGAH», "ÇƏHRAYI KİTAB", "OTUZ İLDİR, ƏLDƏ QƏLƏM" kimi şeirlər kitablarının, "USUBCAN ƏFSANƏSİ" adlı məqalələr toplusunun və Azərbaycan Respublikasının Milli Qəhrəmanı Gizir Mübariz İbrahimovun əziz xatirəsinə həsr olunmuş "ORİYENTİR ULDUZU" kitabının müəllifidir.

Ustaca görə, yazarlar, ancaq yazarlar... Yəni şübhəsiz ki, hikmət və söz Uca Tanrıya məxsusdur.

Biz sadəcə diktə olunanları qələmə alan, qələm tutan qullarıq-qələmin sahibi də odur...

- Ustaclyam, əlim ərşi-ələda,

Bu nə sitəm, millətim nə bələda????!!

Zaur USTAC

(Mustafayev Zaur Mustafa oğlu)

“USTADNAMƏ”

(Kitab haqqında kitab)

1/4

Elektron nəşr:

Texniki redaktor: Tunc AY

Tərtibatçı: Gülü

Kitab “Yazarlar”-in kompüter mərkəzində yığılıb.

Təşkilati dəstək: www.ustac.az (Qeyri- kommersiya)

Elektron Kitab Zaur Ustac yaradıcılığının “30” illik yubley tədbirləri çərçivəsində nəşr olunan 13-cü kitabdır.

(Y-30-EK-13-ZU)

Bütün hüquqlar müəllifə məxsusdur.

Çapa imzalandı: 20. 04.2018.

Əlaqə: zauryazar@mail.ru

Pulsuz.

F/b: [Zaur Ustac](#)

Qeyd:

Fotonun və üzqabığının müəllifi, Gülü xanımdır. (*Orijinal*)